

LETO -
YEAR 44
APRIL 1995

**m
i
s
l
i**

THOUGHTS

Naslovna slika: Slovenska mati – "žena, vzgojiteljica za mir" dneva miru 1995. (Ilustracija je delo ameriške Slovenke Nancy Bukovnik.)
+ + +

VSAK urednik pride včasih do primera, ko se zaradi kake objave komu zameri. Pokojnega prednika p. Bernarda se spominjam reči ob eni takih prilik: "Zamera gor, zamera dol!" Tudi sam se držim tega pravila. Če bi se oziral na vsa pisma in jih objavljaval v popraviljanje vsebine kakkega članka, bi ne prišel nikamor. Če se je res komu zgodila krivica, bi rad popravil, če pa sem osebno prepričan o verodostojnosti pisca članka, da vsebina ima svojo težo četudi komu ni dovolj, težko sprejemam popravek s strani kogarkoli, saj se mi zdi le nekako pranje pred bralci, ki bi ga ne bilo treba, če...

V marcu sem dobil pošto od SIM. Bivšemu predsedniku dr. Juraku ni bila všeč objava pisma odstopa dr. Bernika iz odbora Matice v januarški številki Misli. Dva meseca kasneje, ko je bila Bernikova vsebina pri mnogih že pozabljena, naj bi objavil dve pismi (pet listov!) predsednika SIM v odgovor dr. Berniku. Če bi pismi prejel takoj, bi v februarški številki verjetno objavil v izveščku vsaj glavne točke. Tako pa se samo opravičujem.

Tajniku SIM g. Janezu Roglju pa ni bil dovolj ponatis članka iz "Družine", ki sem ga objavil v februarških Mislih. Članek je poročilo o sestanku glede letošnjih slovesnosti, kjer je g. Rogelj v imenu SIM odločno nasprotoval predlogom našega zastopnika. Kot sem se informiral, se g. Rogelj "Družini" ni pritožil. Res se ne čutim dolžnega, da bi morale Misli objavljati njegov zaговор, če ga doma iz kakršnega koli vzroka ni poslal "Družini".

"Zamera gor, zamera dol!" še lepše pa je seveda brez zamere.

– Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena. Če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancem.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. I. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjižice z audio-kaseto vred 6 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnje izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, II. del. – Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

STO RECEPTOV SESTRE NIKOLINE. – Kuharska knjiga o domačih jedeh. – Cena deset dolarjev. /Takoj pošla. Čakamo novo pošiljko./

PISMA MRTVEMU BRATU – Topli spomini na brata – Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja – Cena 12 dolarjev.

PRED VRATI PEKLA – Duhovnik lazarist Franc Sodja opisuje v živo življenje v ljubljanskih zaporih po končani vojni. – Cena 8 dolarjev.

JESENSKO LISTJE – Prva pesniška zbirka adelajdskega pesnika Ivana Burnika – Legiša. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 – Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 – Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1995 je 10.– dolarjev, izven Avstralije 18.– dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišтво za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel.: (03)387 8488 – Fax: (03)380 2141

APRIL 1995

- Z Marijo v vstajenje
– škof M. Piriš – stran 97
- Velikonočni žegen
– F. S. Finžgar – stran 98
- Velika noč v naši družini
– (abc) – stran 99
- O božjem ljudstvu
I. Njegovo dostojanstvo
– Pismo slov. škofov – stran 101
- Živeti v resnici /Vaclav Havel/
– D. Ocvirk v "Druž." – stran 193
- Jaz pa že ne! – črtica
– M. S. – stran 104
- Slomšek – prvi slovenski svetnik?
– Franc Hauc se pogovarja z
mariborskim škofom – stran 105
- Središče svetih Cirila in Metoda,
Melbourne – P. Tone – stran 107
- Izpod Triglava – stran 110
- Na poti do oltarja – O prvi avstr.
blaženi – P. Valerijan – stran 112
- Središče svete Družine, Adelaide
– P. Janez – stran 114
- Letošnje spominske prireditve
v Sloveniji – stran 115
- Moje celice – zapiski iz zaporov
– Jožko Kragelj – stran 116
- Naše nabirke – stran 116
- Velika noč – pesem
– V. Truhlar – stran 118
- Središče svetega Rafaela, Sydney
– P. Valerijan – stran 119
- Velika noč se že dani
– Ljudska pesem – stran 121
- Z vseh vetrov – stran 122
- Kotiček naših mladih – stran 124
- Križem avstralske Slovenije
– stran 125
- Pa spet nekaj uvoženega iz
Republike Slovenije – stran 128

Z MARIJO V VSTAJENJE

LETOS obhajamo poleg leta strpnosti mednarodno leto žene - po papeževem geslu za dan miru 1995: ŽENA - ZGOJITELJICA ZA MIR. Zato ne morem mimo Marijinega sodelovanja pri velikonočni skrivnosti.

Marijino sodelovanje pri odrešilnem delu se je začelo pri Kristusovem spočetju in je trajalo do njegove smrti na križu. Marija je po spočetju obiskala Elizabeto, ki jo je blagovala zaradi njene vere v odrešenje. Kot mlada mati je svojega Sina pokazala pastirjem in Modrim. Ko ga je v templju postavila pred Gospoda, je od Simeona slišala, da bo njen Sin v znamenje, kateremu se bo nasprotovalo, in da bo njeno dušo prebodel meč. V Jezusovem javnem življenju je Marija nastopila redkokdaj: v Kani Galilejski je nagovorila Jezusa, da je storil prvi čudež. Ob drugi priliki je slišala besede, s katerimi je njen Sin postavil duhovno sorodstvo in blagrovati tiste, ki poslušajo in ohranjajo božjo besedo. Ob vsem tem je napredovala na romanju vere in stala zedinjena s Sinom do njegovega križa, pod katerim je stala kot močna Žena, a z globokim sočutjem in se je z materinsko dušo pridružila Jezusovi daritvi.

V mednarodnem letu žene nam Gospod ponavlja besede, ki jih je s križa govoril učencu Janezu: "Glej, tvoja mati!" (Jn 19, 27). Glej, kako se je tvoja Mati popolnoma zaupala in izročila Bogu. Glej, kako je v veri sprejela božje odločitve, četudi jih ni razumela. Hodila je za Sinom tudi po poti odpovedi, trpljenja, žrtve in teme. Glej, kako je Marija z upanjem zrla v življenje in vstajenje.

Velikonočni prazniki so vsakoletno doživljanje vsekakor najpomembnejšega dogodka odrešenijske zgodovine. Kristus je premagal greh in smrt in kot Zamgovalec od mrtvih vstal. Vstajenje ni povratek v staro življenje, temveč začetek popolnoma novega, poveljčanega življenja. Tako novo življenje se od krsta naprej pretaka tudi v nas kristjanah.

Verovati v velikonočno skrivnost pomeni verovati v sedanjo navzočnost velikonočne skrivnosti med nami. Izdani, na smrt obsojeni in križani Kristus je vstal od mrtvih in živi. Živi ne le na Očetovi desnici, ampak tudi sredi med nami. Živi v Cerkvi in v zakramentih, v božji besedi, v spokornosti in molitvi, v trpljenju in radosti, v ljudeh sedanjega časa, Kristus je navzoč v nastajanju življenja in v umiranju.

Če Kristusa sprejemamo v veri, kakor Marija, če ne živimo

OBILO MILOSTI
TRPLJENJA IN VSTAJENJA
NAŠEGA ODREŠENIKA

želimo vsem rojakom
slovenski dušni pastirji, sestri
in posinovljeni misijonarji

+

Naj iste velikonočne želje
prejmejo vsi sodelavci,
naročniki in bralci
od uredništva in uprave
MISLI

le sebi, temveč se nesebično razdajamo za druge in za mnoge
skupne potrebe, potem smo s Kristusom vedno globoko
povezani. V svojem življenju čutimo prenavljajoče delovanje
velikonočne zmage. In to je neskaljivi vir našega veselja,
upanja in moči.

V imenu slovenskih škofov in v svojem imenu iz vsega srca
voščim vsem dragim vernikom in slovenskim rojakom v
zdomstvu in zamejstvu, še posebej rojakom po daljni Avstraliji
in bralcem MISLI, da bi velikonočne skrivnosti v vas delovale
in da bi učinkovito pričevali zanje s svojim vsakdanjim
življenjem.

+ METOD PIRIH, koprski škof
in ravnatelj dušnopastirstva Slovencev po svetu

. . . Na javorovi mizi je pogrnen bel prt. Na prtu pisan jerbas. Otroci stoje okrog mize. Mati prinaša. Najprej veliki kolač. Ves rumen je kot pšenično polje. Postavi ga prvega v jerbas: "To je spomin Kristusove krone. On — trnovo krono, mi — sladko pogačo. Bog, bodi zahvaljen za to svojo sveto krono!" Nato prinese pet pirhov: "To so petere bridke rane Jezusove. Pet kapelj njegove svete krvi. Sveta kri, bodi počaščena stotavžentkrat!" Za obod jerbasa zatakne tri korenine hrena: "Lejte, otroci, to so strašni žebliji, s katerimi so pripeli Zveličarja na križ. Kadar ste hudobni in me žalite, z vsakim grehom kakor s kladivom udarite znovič na žebelj, da križate Kristusa!" In nato zadehti pleče in gnjat. Otroci, ki niso cele tedne okusili mesa, se dvignejo na prste. "Tudi meso bo blagoslovljeno, kar pomeni jagnjiča, samega Jezusa, ki je bil za nas zaklan."

Jerbas je napolnjen. Mati ga rahlo zagrne s čipkastim prtičem, ki je ob obodu ves poln šopoteljnov. Tako stoji jerbas na mizi. Sama lepota in sama skrivnost ga je. Družina še stoji, ga gleda in molči. Mati — svečenica — je dokončala obred.

FRANC SALEŠKI FINŽGAR

Velika noč v naši družini

Kdo bi znal do kraja razložiti, zakaj je med nami božič praznik, ki nas vse prevzame in napolni z nekakšno notranjo toploto in odprtostjo? Če bi spraševali ljudi o "rang lestvici" praznikov, ne dvomim, da bi bil božič absolutni zmagovalec. Nič nimam proti božiču, tudi sam ga obhajam vsako leto z veseljem. Hvala Bogu, da nas sploh še kateri izmed praznikov vsaj malo odpre in zbere hkrati! A sprašujem se, zakaj gotovo največji med krščanskimi prazniki, velika noč, ne odmeva v nas z vsemi tistimi večnostnimi razsežnostmi, v katerih odmeva in se utrjuje bistvo krščanskega verovanja. Ko sem bil torej povabljen, naj bi napisal kakšno misel, kako naj bi veliko noč v naši sredini, v naših družinah praznovali, ne morem drugače kot misel razdeliti na dva dela in povedati čisto na kratko (in seveda zelo nepopolno), kaj bi ob veliki noči kazalo v vsakem izmed nas najprej prebuditi (uporabiti postni čas za razmišljanje in pravo), da bi potem veliko noč resnično lahko slavili malo bolj globoko kakor pa le s pirhi, velikonočno šunko in žegnom . . .

"BIL SEM MRTEV IN GLEJ,
ŽIVIM NA VEKE VEKOV!"

Kaj je bistvo našega krščanskega verovanja? Tisto, kar apostol Pavel sporoča v svojem prvem pismu Korinčanom: "Zakaj izročil sem vam predvsem to, kar sem tudi prejel, da je Kristus za naše grehe umrl, kakor je v pismih; in da je bil pokopan in da je tretji dan vstal, kakor je v pismih; in da se je prikazal Kefu in potem dvanajsterim..." (1 Kor 15, 3-5). Z drugimi besedami: Jezus iz Nazareta je bil križan, umrl je, bil pokopan in tretji dan je vstal od mrtvih. Središče pomena je VSTAJENJE OD MRTVIH, poleg tega pa dogodki, ki so vstajenju sledili. Mislim na Jezusova prikazovanja učencem, na njegove pogovore z njimi. Vsi obsegajo pričevanje o sili, ki lahko edina premaga smrt. Preprosto bi jo lahko imenovali Kristusovo ljubezen, ki sme in more izreči: "Ne boj se! Jaz sem Prvi in Poslednji in Živi. Bil sem mrtev in glej, živim na veke vekov in imam ključ smrti in podzemlja" (Raz 1, 17).

Velika noč je čas, ko se spominjamo trenutka, v katerem se je začelo pobožanstvenje človeka. "Preprostim, toda genialno celostnim možem iz Galileje se je razodel največji misterij zgodovine. Bog je stopil v zgodovino, se počlovečil in postal človekov zaveznik", sem nekje bral. Začelo se je odrešenje človeka v vseh njegovih razsežnostih, posebno še v njegovem bivanju med ljudmi. To bivanje mora poslej biti zaznamovano z ljubeznijo, kajti ljubiti svojega bližnjega nam je poslej razodeto in dano prav tako kakor ljubiti svojega Boga.

Na vse to bi morali posebno intenzivno misliti,

ko se pripravljamo na veliko noč, posebno še, ko veliko noč slavimo. Motimo se, če Kristusovo vstajenje praznujemo zgolj kot kultno slavje... Vstajenje Kristusovo slavimo pravilno, kadar ga imamo za odrešitev vsega človeškega rodu, preteklega, sedanjega in prihodnjega; kadar ga oznamamo kot nenehen dogodek, kot ponavljajoče se dogajanje v vseh tistih, ki živijo prepričano, silovito, zvesto, tvegano in povezljivo z vsem vrednim in v vseh tistih, ki živijo darežljivo in se zavzeto žrtvujejo za več od lastne usode. Vstajenje dobiva smisel v vseh dejanjih zblíževanja narodov, ljudstev, razredov in ras, v premoščanju prepadov, v vseh ljubezenskih dejanjih združevanja in poenotevanja, v vseh naporih za veljavna odprta stališča.

V nas je v nasprotju s tem razkritjem bistva velike noči občutek, da moramo ta naš največji praznik slaviti hrupno, zmagoslavno, veličastno. V bistvu pa je to največji praznik LJUBEZNI, kar ga imamo kristjani. Ta Ljubezen bi morala zaznamovati vse velikonočne dni, navdihniti vse naše proslavljanje. Toliko kratko o bistvenem, da bi smiselno lahko navezali na te misli nekaj kratkih zapisov o naših velikonočnih navadah.

NOTRANJA PRENOVA

Naše praznovanje velike noči bi naj bilo najprej obrnjeno močno navznoter in iz tega notranjega doživetja, očiščenja in prenovitve naj bi žarelo vse, kar se vnanjega - navad - pridružuje praznovanju.

Od cvetne nedelje naprej naj družine skupno v vsakodnevem bogoslužju božje besede razmišljajo

o odrešujoči skrivnosti Ljubezni, ki se je tako do kraja žrtvovala: šla je v trpljenju skozi vrata smrti, da bi nam pokazala kot v pobožanstvenje. Če se moramo kristjani potruditi, da bi katero izmed skrivnosti doživeli, je to prav gotovo skrivnost Kristusovega trpljenja, smrti in vstajenja. Kdo naj bo ves prežet in ožarjen od tako veličastne skrivnosti, kot je zmaga nad smrtjo in vstajenje, če ne mi kristjani? Tu ne gre toliko za nekakšno razumsko sprejemanje te skrivnosti, pač pa v polnem smislu za doživetje skrivnosti, v kateri je vidno soudeleženo tudi človekovo čustvo. Žal nimamo takorekoč ničesar, kar bi družinam in posameznikom (že dobro pripravljeno in skrbno zbrano) pomagalo opravljati bogoslužje velikonočne božje besede in skrivnosti čimbolj zbrano in poglobljeno. Zato nam bodo odlomki Svetega pisma in premišljevanje ob žalostnem delu rožnega venca poleg čisto osebne izbora branja najboljša priprava v tem smislu. Naše sodelovanje pri velikonočnem bogoslužju v cerkvah naj bi postalo organski del našega duhovnega in notranjega življenja v tednu od cvetne do velikonočne nedelje.

IN NAŠE VELIKONOČNE NAVADE?

Sveti večer in velika noč zbereta v domači hiši vso družino, pa naj bodo razmerja do bistva obeh praznikov pri posameznih članih še tako raznolika. Ne morem sprejeti včasih celo zlobne pripombe, da pirhi, šunka in velikonočna potica privabita domov še tako zagrizenega brezverca. Bolj se nagibam k misli, katere seveda ne morem dokazati z zanesljivim "matematičnim" dokazom, da namreč tudi brate in sestre, ki več ne verujejo kot mi, pripelje te dni pod domačo streho tiha misel, želja in potreba po zblizevanju, premoščanju prepadov in potreba po ljubezenskih dejanjih združevanja. Imejmo v mislih tudi to možnost in naredimo vse,

da bi se tudi takšna notranja potreba lahko uresničila, izpolnila in doživela silovitost vstajenjske moči.

V velikonočnih navadah nima smisla pretiravati. Velikonočnih navad in običajev je namreč toliko, da bi jih komajda vse zajeli. Pri nas doma smo ostali zvesti tistim navadam, ki se simbolično povezujejo z velikonočno skrivnostjo in ki zbirajo družino v skupnost. Butarico nesemo na cvetno nedeljo k blagoslovu in poslej je vse leto na častnem mestu v "bogkovem kotu". Ker ni mogoče drugače, sežgemo butarico iz prejšnjega leta kar simbolično. Butarice, ki so v navadi v Ljubljani in njeni neposredni bližini, so pravi umetniški izdelki, kakor jih baje nimajo drugod po naši deželi.

Obisk božjega groba s premišljevanjem o Jezusovi smrti povezuje prav za prav naše duhovno doživljanje velike noči. Ljudske navade, med katerimi je gotovo blagoslov velikonočnih jedi na veliko soboto, pa je vsekakor vsesplošen in posebno pomenljiv. Po obhajanju vstajenja se pri nas zbere vsa družina. Ne samo tisti, ki skozi vse leto bivajo doma, pač pa po možnosti tudi vsi tisti, ki še nimajo svojih lastnih družin ali pa ne bodo vstajenja slavili v krogu svoje družine. Kratka molitev in potem prigrizek velikonočnih jedi, ki smo jih prej nesli k blagoslovu. Zdi se mi vsako leto, da smo tedaj vsi na svoj način praznično razpoloženi in nekako odprti drug do drugega. Če nismo mogli že v soboto obiskati staršev, je bilo velikonočno nedeljsko popoldne zanesljivo namenjeno njim.

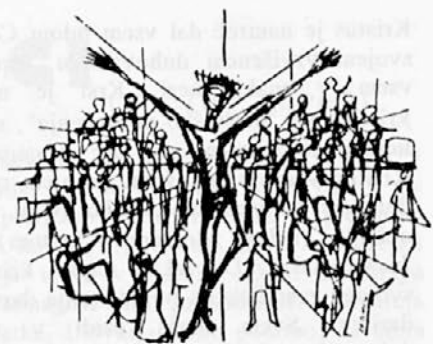
Vedno pa mi je žal, da smo družabno tako zvezani, da ne moremo prebuditi tudi med nami na Slovenskem prelepe navade, da bi si kristjani med seboj voščili praznike z veselim oznanilom, da je Gospod vstal. "Vesele velikonočne praznike!" zveni lepo, ne poudari pa bistva praznovanja, ki je Kristusovo vstajenje. "Kristus je vstal!" pove vse več, če je voščilo res izraženo v globoki veri.

(abc)

*Vsem rojakom želimo blagoslovljene velikonočne praznike,
Sloveniji pa skorajšnje vstajenje k resnični demokraciji in obilo uspehov na začetni poti!
Slovenski Narodni Svet za Viktorijo*

O božjem ljudstvu

Tu je prvi del letošnjega postnega pastirskega pisma slovenskih škofov. Drugi del pa bomo objavili v prihodnji številki Misli.

DOSTOJANSTVO BOŽJEGA LJUDSTVA

VELIKI oznanjevalec božje besede apostol Pavel je nenehno molil za svoje vernike, hkrati pa jih prosil, naj molijo, zanj, da bi se Gospodova beseda razširjala in proslavljala. Tako se vam tudi mi na začetku tega pisma zahvaljujemo za vaše molitve, da bi nam bila dana prava beseda, in se vam še naprej priporočamo.

Letos hočemo spregovoriti prav o vas, dragi bratje in sestre, z drugo besedo o **krščanskih laikih** ali **božjem ljudstvu**. Dostojanstvo božjega ljudstva - to bo vodilna misel prvega dela. Drugi del pa bo govoril o dolžnostih in nalogah božjega ljudstva.

Na začetku pridige ali homilije vas duhovniki nagovorijo navadno takole: Bratje in sestre! Velikokrat preslišimo globok pomen tega naslova. Lahko bi vas nagovorili z besedami iz 1 Pet 2,9: "Vi ste izvoljeni rod, kraljevsko duhovništvo, svet narod."

Ko novi katekizem katoliške Cerkve govori o vernih laikih, povzema koncilsko konstitucijo o Cerkvi: "Pod imenom laiki razumemo vse vernike razen udov svetega reda in redovniškega stanu, potrjenega v Cerkvi, se pravi vernike, ki so bili s krstom včlenjeni v Kristusa in s tem uvrščeni v božje ljudstvo" (897).

Vsi smo torej med seboj bratje in sestre, bodisi da smo duhovniki ali redovniki, bodisi da živimo med svetom ali za samostanskimi zidovi. Vsi imamo enako krstno dostojanstvo, smo eno telo v Kristusu, smo živi in sveti kamni svetišča Svetega Duha. Imamo isti končni cilj: večno življenje. In isti neposredni cilj, za katerega se moramo nenehno truditi: živeti zmeraj v čim popolnejšem prijateljstvu z Bogom.

Srčika krščanstva je prav prijateljstvo z Bogom. To je posvečujoča - ali kakor lepo pravi novi katekizem: pobožanstvujoča milost. Zaradi nje je božji Sin postal človek in nam jo je zaslužil s svojo smrtjo na križu. Božja milost, prejeta s krstom,

nam daje pravico, da se imenujemo in smo božji otroci. Postati kristjan pomeni biti posvečen s Svetim Duhom, včlenjen v Kristusa, ki je maziljen za duhovnika, preroka in kralja. Krst nas napravi zmožne, da služimo Bogu z dejavno soudeležbo pri svetem bogoslužju Cerkve.

Večkrat slišimo, posebej iz ust mladih, kritiko: obhajanje mašne daritve ali zakramentov je zmeraj isto. Ne bomo se tu zadovoljili s preprostim odgovorom, češ zmeraj dihamo isti zrak, zmeraj se veselimo istega sonca in se ga ne naveličamo, ker pač brez zraka in sonca ni življenja. Naš odgovor mora biti globlji.

Božje ljudstvo ima delež pri Kristusovi duhovniški službi. Mašna daritev je božja služba Cerkve. Kdo pa je Cerkev? Kdor pod to besedo razume samo duhovnike ali kler, bo pri mašni daritvi le gledalec neke predstave, ki so jo priredili drugi in jo predvajajo brez njegovega sodelovanja. Nikakor se mu ne bo zdelo potrebno, da mora biti prav on zraven. Liturgija pa pojmuje Cerkev kot sveto božje ljudstvo pod vodstvom posvečenih pastirjev.

Cerkev smo torej vsi, ki smo zbrani okrog oltarja. To se lepo pokaže v prvi evharistični molitvi: "Dobri Oče, zato mi, tvoji služabniki in tvoje sveto ljudstvo (...) darujemo tvojemu neskončnemu veličastvu..." Mašne daritve torej ne darujejo samo duhovniki, marveč na svoj način tudi božje ljudstvo. Kako veliko dostojanstvo božjih otrok! Kristus kot glavni darovalec stopi v ozadje in prepusti besedo svoji Cerkvi, da spregovori in daruje. Spregovori in daruje čisto določeno versko občestvo, sestavljeno iz "služabnikov" - duhovnikov in "svetega ljudstva". To versko občestvo, ki daruje, ste sedaj vi, zbrani pod vodstvom službenega duhovnika.

Lepo pravi novi katekizem: "Pri obhajanju bogoslužja je liturg (to je tisti, ki opravlja bogoslužje) vse zbrano občestvo, vsak v svoji vlogi" (1188). Veliki duhovnik nove zaveze Jezus

Kristus je namreč dal vsem udom Cerkve delež pri svojem vzvišenem duhovništvu, čeprav seveda ne vsem v enaki meri. Krst je na neki način kristjanovo "mašniško posvečenje", saj krstni pečat, neizbrisno znamenje, ni nič drugega kot delež pri Kristusovem duhovništvu. Po njem smo nepreklicno določeni za vzvišeno službo Bogu. In prvo sveto obhajilo (nekoč združeno s krstom) je kristjanova "nova maša". Od takrat naprej kristjan do konca svojega zemeljskega popotovanja daruje Bogu javno daritev. Sveta maša utrdi v njem njegovo duhovništvo in od nje odhaja v svojo družino, v svoj poklic in v javno življenje. Tam ne živi več kot zasebnik, ki mu ni mar za zveličanje drugih, marveč mora opravljati tudi učiteljsko in vodstveno službo Jezusa Kristusa.

Udeležba pri Kristusovi učiteljski službi usposablja in zavezuje krščanske laike, da v veri sprejemajo evangelij ter ga oznanjajo z besedo in dejanji. Kako vzvišena služba: novost in moč evangelija napraviti vidni v vsakdanjem družinskem in družbenem življenju! V moči te učiteljske službe lahko vsak krščanski laik pravi: Ne govorim več jaz, Kristus govori po meni! S pripadnostjo Kristusu se krščanski laiki udeležujejo tudi njegove vodstvene službe. S svojo pokorščino do smrti, smrti na križu, je Kristus svojim učencem priobčil dar kraljevske svobode, da ne bi bili več sužnji greha, marveč svobodni božji otroci. Kdor si podvrže svoje telo in vlada svoji duši, je gospodar samega sebe, ker je zmožen vladati samemu sebi, kar je težje kot vladati drugim.

Ni torej dvojnega krščanstva, kakor ni dvojnega končnega cilja in kakor ni dvojnega Kristusa. Ni dvojne Cerkve, izmed katere bi bila ena Cerkev klerikov, druga laikov; ena Cerkev redovnikov, druga Cerkev tistih, ki živijo med svetom; ena Cerkev popolnih, druga Cerkev manj popolnih. Vsi smo poklicani k svetosti in popolnosti. V duhu drugega berila prve postne nedelje si moramo vsi prizadevati za to, da kakor nosimo podobo zemeljskega človeka, nosimo tudi podobo nebeškega, to je Kristusa (prim. 1 Kor 15, 49).

Potemtakem lahko kdo živi bolj sveto življenje med svetom kot drug v samostanu; krščanski laik je lahko popolnejši kot redovnik, duhovnik ali škof. Odvisno je od tega, kako sodeluje z milostjo, kako opravlja vodstveno službo, se pravi, da v sebi zatira greh in slaba nagnjenja, razvija pa dobre lastnosti.

Lani smo sklenili mednarodno leto družine. Kot odmev tega leta naj bo naš klic: Dajte nam svete krščanske laike in imeli bomo svete redovnice, svete redovnike, duhovnike in škofo!

Potemtakem lahko kdo živi bolj sveto življenje med svetom kot drug v samostanu; krščanski laik je lahko popolnejši kot redovnik, duhovnik ali škof. Odvisno je od tega, kako sodeluje z milostjo, kako opravlja vodstveno službo, se pravi, da v sebi zatira greh in slaba nagnjenja, razvija pa dobre lastnosti.

Lani smo sklenili mednarodno leto družine. Kot odmev tega leta naj bo naš klic: Dajte nam svete krščanske laike in imeli bomo svete redovnice, svete redovnike, duhovnike in škofo!

VAŠI ŠKOFJE

Ljubljanska
stolnica
sv. Nikolaja

ŽIVETI V RESNICI

(Vaclav Havel)

DEMOKRATIČNA Evropa obhaja petdeseto obletnico ponovne vzpostavitve demokracije, ki je sledila zmagi nad fašističnim in nacističnim totalitarizmom. Na proslavo 50. obletnice invazije v Normandiji so bili povabljeni tudi Poljaki, Čehi in Slovaki kot sobojevniki za zmago demokracije. Kako to, da med povabljenimi ni bilo Slovenije, še zlasti, če pomislimo na vso tiho diplomacijo in lobiranje naše oblasti, da bi bili povabljeni v zbor zmagovalcev nad totalitarizmom?

S tem, ko nas demokracije niso povabile na njihov zlati jubilej, so nam dale jasno vedeti, kako ocenjujejo naš boj proti fašizmu. V njihovih očeh to ni bil boj za demokracijo, marveč neizprosni in barbarski boj za drug, še hujši totalitarizem: komunizem. Zaradi tega ne moremo obhajati skupaj z zahodno Evropo petdesetletnice zmage in obnove demokracije, marveč le petdesetletnico zmage komunizma nad fašizmom in demokracijo.

Zlati jubilej zahodnih demokracij pa je lahko za nas trenutek iskrenega soočenja s svojo preteklostjo, z nami samimi. Končno si moramo namreč priznati, da smo od leta 1945 gradili komunistični totalitarizem, ki je krvavo in grobo teptal človekove pravice in se z vsemi sredstvi boril proti demokraciji. Zavedati se tudi moramo, da nam komunizma ni z bajoneti in s tanki vsilila rdeča armada, kot se je to zgodilo vzhodnim državam, ampak "najboljši sinovi in hčere" slovenske matere. Saj so nas tako učili v šoli, mar ne? Kakšna perverzna in kriminalna sla po totalni oblasti in zaslepljenost je morala voditi "najboljše sinove in hčere", da so se borili za hujši totalitarizem in barbarstvo od premaganega, ga potem petinštirideset let neusmiljeno in brezobzirno vsiljevali našemu narodu? In še bolj nerazumljivo, zakaj so to počeli takrat, ko se je Zahod boril za demokracijo in civilizacijo ter ju dograjeval zadnjih petdeset let? Kakšen absurd v stoletju razuma in humanosti!

Na ti vprašanji ni odgovora, razen tistega, ki ga je že davno dal papež Pij XI., ko je rekel, da je **komunizem v bistvu perverzen**. Vendar pa si ti vprašanji moramo zastaviti, da se kaj podobnega ne bi ponovilo, saj ima totalitarizem številne obraze. To je tudi zahteva, ki nam jo ob zlatem jubileju demokracije sporoča Evropa s tem, ko je zavrnila naše prošnje, da bi ta jubilej obhajali z njo.

Češki predsednik Vaclav Havel, ki je pogumno odkrival perverznost komunizma, čeprav so ga

zapirali in preganjali, je napisal knjigo **Živeti v resnici**. V njej ugotavlja, da je življenje v komunizmu "pretkano skoz in skoz s pletenino hinavščine in laži. (...) Oblast mora ponarejati dejstva, ker je ujeta v lastnih lažeh. **Ponareja preteklost, sedanjost in prihodnost**. Ponareja statistične podatke. Ustvarja lažno podobo, da nima vsega zmožnega policijskega aparata. Ustvarja lažno podobo, da spoštuje človekove pravice. Ustvarja lažno podobo, kakor da nikogar ne preganja. Ustvarja lažno podobo, da je ni strah. Ustvarja lažno podobo, kakor da ne ustvarja nobene lažne podobe. Človeku ni treba verjeti vseh teh mistifikacij. Mora pa se vesti tako, kakor da bi vanje verjel, mora jih vsaj molče tolerirati (...). Že samo zaradi tega pa mora živeti v laži. Ni mu treba sprejeti laži. Dovolj je, da sprejme življenje z njo in v njej. Že samo s tem namreč potrjuje sistem, ga izpolnjuje, ga dela - **je sam sistem**."

Demokracije ni torej brez odmika od totalitarizma, prekinitve z njim in njegove obsodbe, pa čeprav je bil "naš", komunističen. Zato pa je treba po Havlovih besedah **prenehati živeti v laži in z njo**. Laž je treba razkrinkati, da bi lahko zaživel v resnici. To pa ni mogoče, če tudi v **ponarejeno preteklost** ne posveti luč resnice. Bomo zbrali dovolj demokratičnega poguma in se pridružili **Pozivu Državnemu zboru in pristojnim oblastem na Slovenskem** (Bil je natisnjen v Družini 10, 5. marca 1995, pa tudi v MISLIH kot uvodnik letošnje marčeve številke. - Op. ur.) ter podpisali zahtevo po obsodbi komunistične partije in njenega skoraj polstoletnega totalitarizma na Slovenskem? Ali pa nam je še naprej bolj všeč življenje v laži? **Totalitarizem "se ohranja samo tako dolgo, dokler je človek pripravljen živeti v laži"**, pravi Havel. Od vsakega med nami je odvisno, ali bomo čez petdeset let, ko bo Evropa obhajala stoletnico demokracije, povabljeni na slovesnost kot dežela, ki ima za sabo že pol stoletja demokracije, ali pa nas bodo demokrati zopet morali zavrniti kot čudnaško družbo, v kateri je "liberalni" totalitarizem cinične distance zamenjal komunističnega.

DRAGO OCVIRK

Jaz pa že ne!

M. S.

PO vojni je dobil oče zaposlitev v bolnišnici. Ob nekem obisku me je nagovoril, da so mi v tamkajšnjem laboratoriju pregledali kri in ugotovili, v katero krvno skupino spadam. Ker takrat kot desetletno dekle še nisem vedela, zakaj je to potrebno, mi je na vprašanje odgovoril: "V primeru, da bi kdo hudo zbolel in potreboval kri tvoje krvne skupine, mu ti s svojo krvjo lahko rešiš življenje." Takrat pa sem imela velik strah pred injekcijami in sploh vsemi zdravniškimi posegi. Ne da bi kaj več razmišljala, sem očetu rezko odgovorila: "Jaz pa že ne!"

Čez nekaj let je oče hudo zbolel. Skoraj vso zimo je prebil v bolnišnici. Vrnil se je tik pred veliko nočjo in bil toliko pri moči, da se je lahko udeleževal bogoslužja velikega tedna.

Na veliki četrtek je prišel domov vesel, toda njegove oči so bile še mokre od solz, da res nismo vedeli, kaj se je bilo zgodilo. Zadnje čase je bil pač zelo čustven, kar je bila posledica dolge bolezni in hormonskega zdravljenja. Toda kmalu se je razgovoril.

"Mislim, da je bila današnja pridiga za vse dovolj razumljiva, saj je bila vzeta iz vsakdanjega življenja," je povedal. In potem je ponavljal vsebino pridige, ki se je še zdaj približno spominjam, saj je v nekaterih točkah tudi mene nagovorila.

Naš tedanji, zdaj že pokojni dušni pastir je pridigal vedno času primerno. Za velike praznike in izredne priložnosti se je pa res še posebno dobro pripravil. Izbrane besede, mimika, poudarek na glasu, dobrohotni ali karajoči pogled po vernikih - vse to je nagovorilo vse navzoče. Ob nekaterih priložnostih pa je vsebina pretresla prav do mozga. Zelo rad je vpletel kakšen kratek zgled. Tako tudi tisti večer velikega četrta:

- Na bolniški postelji leži bolnik, ki mu lahko prepreči smrt samo človek, ki bi bil pripravljen darovati zanj kozarec ali dva svoje življenjske tekočine, svoje krvi in smrt že ne bi imela več moči nad njim. Uskladiščenje krvi ni bilo vedno tako preprosto kot je zdaj. V zadnjem trenutku zve za ta primer mlad fant in se brez pomisleka javi na

pristojnem mestu. Ker ni več dosti časa, saj smrt že steguje na bolnika svoje koščene roke, ga namestijo kar poleg bolnika in napeljejo tanko cev iz žile v žilo. Že skoraj nezavestnemu bolniku se začno počasi vračati moči, odpre oči in spozna, da je rešen. Toda preden je toliko pri moči, da bi se zahvalil dobri duši - darovalca krvi že ni bilo več...

Pridiga se je nato nadaljevala svetopisemsko:

- Kristus se je za nas daroval na križu... za nas vse... dobre in slabe... Kri enega samega človeka - Boga je zadostovala za vse človeštvo. Se tega dovolj zavedamo?... Kako malo cenimo sveto mašo, kjer se obnavlja dan za dnem Kristusova daritev!... Zahvalimo se vsaj danes, na veliki četrtek, ko vsako leto obhajamo spomin postavitve tega velikega zakramenta... itd.

In potem je oče rekel: "Kako rad bi se tudi jaz zahvalil tistemu neznanцу, ki je zame dal kri, brez katere danes ne bi bil več tukaj. To razume le tisti, ki to doživijo."

Bila sem tiho, ker sem se čutila prizadeto. Dvomim, da bi bila šla in dala kri zanj, če bi me bil prosil. Imela sva namreč isto krvno skupino in ravno sem dopolnila starost, ko si uradno za to sposoben.

Zadnja leta me je pot večkrat vodila po bolnišnicah. Tukaj sem lahko videla marsikaj bolečin in trpljenja, pa tudi požrtvovalno delo osebja. Tako sem že večkrat doživela, da je krvodajalstvo zares prepotrebna iznajdba, dostikrat tudi v korist darovalca.

Počasi je v meni dozorevala misel, da bi tudi jaz kdaj šla in ponudila svojo kri. Med tem časom sem se tudi že privadila "špikanju" z iglami. Saj sem bila dostikrat na bolniški postelji, ne le zaradi rojevanja otrok, temveč tudi zaradi pljučnice in celo zlatenica me je pripeljala v bolnišnico.

Lani po božiču sem zopet opazila velik plakat, ki je vabil k darovanju krvi. Opogumila sem se in šla. Že precej pred napovedano uro se je zbralo na določenem kraju veliko ljudi. Iz radovednosti sem vprašala znanko, če je tudi ona prišla prvič. Pa je s smehljajem odgovorila: "Sedemnajstkrat sem bila že tu!" Kar sram me je postalo, saj je bila komaj malo starejša od mene. Zdaj sem le še poslušala in opazovala, nič več spraševala. Navzoči so si kazali že dokaj popisane izkaznice, z njihovih obrazov pa

je žarela velika zadovoljnost. Nekaj je bilo tudi začetnikov.

Ko sem prišla na vrsto, se je pri popisovanju izkazalo, da je zaradi prebolele zlatenice moja kri - neuporabna.

"In to po šestnajstih letih tudi še vpliva?" sem z začudenjem vprašala.

"Da, vaša kri ne bo nikoli uporabna za drugega," se je glasil odgovor bolniške sestre.

Stisnila sem zobe, v očesu pa se mi je zalesketala solza poraza.

Na poti domov mi je jasno stopil pred oči trenutek, ko sem pred petintridesetimi leti na hodniku v bolnišnici rekla očetu: "Jaz pa že ne!"

Z mariborskim škofom se je v marcu pogovarjal za "Slovenca" Franci H a u c

Slomšek - prvi svetnik Slovencev?

Mariborski škof dr. Franc Kramberger se je vrnil s krajšega obiska v Vatikanu. Njegovo potovanje v večno mesto je imelo dvojen namen. Najprej je kot predstavnik Slovenske konference na praznik sv. Cirila in Metoda maševal v Klemenovi baziliki in tam vodil letošnjo slovesnost na grobu sv. Cirila. (O tem smo poročali v zadnji številki naših MISLI. - Op. ur.) A za mariborskega škofa je bil pomembnejši njegov obisk na sedežu kongregacije za beatifikacije. Tam se je pogovarjal o poteku postopka beatifikacije - razglasitve za blaženega - velikega Slovence Antona Martina Slomška, šolnika in pedagoga, pesnika in pisatelja, buditelja narodne zavesti in učitelja materega jezika, ustanovitelja visokega šolstva v Mariboru in Mohorjeve družbe, predvsem pa duhovnika in škofa, torej dušnega pastirja.

Kako so potekali pogovori v Vatikanu?

Sešel sem se z generalnim relatorjem, torej človekom, ki drži v rokah vse niti postopka za Slomškovo beatifikacijo, dominikancem dr. Ambrosijem Esserjem. Povedal mi je, da je zgodovinska pozicija - razprava o Slomškovem življenju in njegovih čudežih - končana. Dokument so v petdesetih izvodih tudi že natisnili, zdaj pa jih bodo poslali pristojnim teologom in moralistom, ki bodo vsebino pozicije preučili. Dr. Esser bo to storil takoj, pričakuje pa, da bodo to delo v aprilu dokončali tudi drugi. O dokumentu bo napisal novo listino, tako imenovano realacijo, in jo poslal vatikanskemu državnemu tajništvu oziroma svetemu očetu.

Na temelju njegove realacije me bo zadnje dni maja sprejel papež Janez Pavel II., govorila pa bova o Slomškovi beatifikaciji. Po zagotovitvi dr. Esserja o kongregacija storila vse potrebno, da bi do

Misli, april 1995

beatifikacije Slomška prišlo ob papeževem obisku v Sloveniji prihodnje leto. Zadnje besedo bo povedal seveda sveti oče, kot sem že dejal, konec maja. Toda že zdaj skoraj ni nobenega dvoma več, da bi se utegnilo kaj spremeniti. Slovenci se na ta veliki dogodek že lahko začnemo pripravljati.

Če naj bi bil torej prvi svetnik Slovencev škof Anton Martin Slomšek, pa imamo za to čast še tri kandidate - škofa Friderika Barago in Janeza Gnidovca ter mučenca Lojzeta Grozdeta.

Kongregacija za beatifikacije je sporočila, da sočasne razglasitve škofa Barage prihodnje leto ni mogoče pričakovati. Zgodovinska pozicija zanj še ni izdelana do te mere, da bi bilo mogoče na njeni osnovi tudi že odločiti. Podobno velja za škofa Gnidovca in Lojzeta Grozdeta. Za slednjega bi bil sicer možen tudi krajši postopek, ki velja za vse mučenca, toda od začetka beatifikacijskega postopka je minilo premalo časa.

Ali torej lahko pričakujemo svetega očeta na grobu prvega slovenskega svetnika v mariborski stolnici?

Priprave za obisk papeža Janeza Pavla II. spremljajo naše želje, da bi ga lahko pozdravili tudi

v Mariboru. Sveti oče obiše običajno grob tistega, ki ga razglasi za blaženega. Zato je naše upanje, da ga bomo lahko sprejeli medse, toliko večje. Toda to je odvisno od programa njegovega obiska, ki ga bo pripravil odbor, sestavljen iz predstavnikov slovenske države in Cerkve, v dogovoru z vatikanskim državnim tajništvom.

Papeževi obiski po vsem svetu so povezani s svečanostmi na velikih prostorih. Če bi papež opravil beatifikacijo v Mariboru, sta za to dejanje stolnica in Slomškov trg premajhna. Primerno bi bilo le mariborsko letališče. Pa še v tem primeru je papežev obisk v stolnici vprašanje protokola. Veliko je odvisno tudi od njegovega zdravja, kar se je pokazalo med njegovimi obiski v zadnjem času. Končno bo odločilen dejavnik tudi čas, ki ga bo sveti oče namenil obiskom vseh treh slovenskih škofij.

Ali je iz doslej opravljenega dela pri pripravah na papežev obisk v Sloveniji že mogoče zaznati, v katerem kraju bo osrednja slovesnost?

V že omenjenem odboru zastopata slovensko Cerkev ljubljanski pomožni škof msgr. Lojze Uran in salezijanski inšpektor magister Stanislav Hočevar s skupino sodelavcev. Pri tem delu bodo sodelovali tudi vsi predsedniki škofijskih pastoralnih svetov ter škofijskih liturgičnih komisij iz Ljubljane, Maribora in Kopra. Predvideno je namreč, da bo papež obiskal vse tri slovenske škofije in se v njih udeležil liturgičnega slavlja.

Beatifikacijo škofa Slomška bo sveti oče zagotovo opravil v Mariboru, kar bo za našo škofijo zgodovinski dogodek. Toda s tem se prav v ničemer ne zmanjša pomen papežev obiska v Ljubljani in Kopru. Njegova obiska v omenjenih središčih bosta imela enako težo. Tako ni mogoče reči, da bo osrednja slovesnost ob papeževem obisku prav v Mariboru, s tem pa se bomo izognili vsem nevarnostim precenjevanja ali podcenjevanja posameznih delov obiska svetega očeta v Sloveniji.

Slovenska javnost Vas pozna kot človeka, ki se ves čas močno prizadeva za Slomškovo beatifikacijo. To delo je eno izmed torišč Vaše škofovske službe in videti je, da živite zanj.

Po končanem bogoslovju me je moj predhodnik škof dr. Maksimilijan Držičnik nameraval poslati na študij v Rim. Tega zaradi nasprotovanja mariborskih oblasti ni bilo mogoče uresničiti, saj mi niso dali niti potnega lista, odhod v tujino pa so mi prepovedali. Zato sem leta 1972 pripravil doktorat o Slomšku na Teološki fakulteti v Ljubljani z naslovom Osrednje teološke resnice v Slomškovem oznanjevanju. Kasneje sem prevzel naloge vicepostulatorja za Slomškovo beatifikacijo. Ob imenovanju za škofa sem moral to delo odložiti, saj so me čakale druge obveznosti. Pri postopku še vedno sodelujem, o Slomšku pa sem napisal tudi nekaj študij. Kot duhovnik živim z njim, z njegovimi mislimi, meditacijami, knjigami. S to vsebino udeležam tudi svoje duhovništvo.

Mogočno deluje tale upodobitev našega oltarnega kandidata Slomška – na Slomškovem trgu ob mariborski stolnici

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Mobile: 015 555 840 Fax: (03) 853 6176

Dom počitka m. Romane - Mother Romana Home

11 - 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03) 853 1054 Fax: (03) 853 6176

LETOŠNJI VELIKONOČNI SPORED

CVETNA NEDELJA (9. aprila) je dan, ko se spominjamo Jezusovega slovesnega prihoda v mesto Jeruzalem. Pri deseti maši, ki bo v lepem vremenu na prostem pri lurški votlini, bomo imeli slovesni blagoslov butaric in drugega zelenja. Pred mašo vam bodo na voljo butarice, ki jih bodo tudi letos naredile članice Društva sv. Eme s pomočnicami. Maša je tokrat tudi v **GEELONGU** (ob pol dvanajstih), v **ST. ALBANSU** (ob petih popoldne) in v **MORWELLU** (ob sedmih zvečer). V Geelongu bo pred sveto mašo slovesni blagoslov butaric in zelenja zunaj cerkve pred glavnimi vrati, v St. Albansu pa v cerkvi pred mašo.

VELIKI ČETRTEK (13. aprila): pri večerni maši, ki bo ob pol osmih zvečer, se spominjamo zadnje večerje, ustanovitve duhovništva in nove zapovedi - zapovedi ljubezni. Po maši bo prenos Najsvetejšega v ječo, kjer bo kratka molitvena ura. Bo tudi priložnost za spoved.

VELIKI PETEK (14. aprila): dan, ko se spominjamo Jezusove smrti na križu. Ob enajstih dopoldne bomo molili **križev pot**, če bo vreme primerno na dvorišču pri lurški votlini. Obredje tega dneva se začne ob treh popoldne v cerkvi. Poslušali bomo poročilo o Jezusovem trpljenju, čistili križ, v posebnih prošnjah priporočili Bogu vse ljudi, verne in neverne. Nazadnje se bomo okrepili z obhajilom, da bi se tudi v nas uredničevala velikonočna skrivnost. Sledil bo skupni obisk božjega groba v lurški votlini. Nato spovedovanje.

VELIKA SOBOTA (15. aprila): čez cel dan boste lahko opravili sveto spoved - pokličite patra v Baragovem domu. Pričetek obredov tega dne (če bo

vreme primerno se bomo zbrali pred lurško votlino) bo ob osmih zvečer. Bogoslužje je sestavljeno iz štirih delov: blagoslov ognja in hvalnica velikonočni sveči, sledi besedno bogoslužje, nato je blagoslov vode ter obnovitev krstnih obljub in nazadnje še sveta maša. Po maši bo **vstajenjska procesija** z Najsvetejšim in kipom vstalega Zveličarja, kakor je v navadi doma v Sloveniji. Po blagoslovu z Najsvetejšim bo še **blagoslov velikonočnih jedil**. Lahko boste dobili tudi novo blagoslovljeno vodo; stekleničko zanjo prinesite s seboj.

VELIKA NOČ (16. aprila), največji krščanski praznik. Na ta dan se spominjamo in globlje doživljamo, da je Kristus s svojo smrtjo uničil našo smrt in nam s svojim vstajenjem obnovil življenje. Maše bodo ob osmih, ob desetih (če bo vreme primerno zunaj pred lurško votlino) in ob petih popoldne. Pred vsako mašo bo priložnost za spoved, po maši pa **blagoslov velikonočnih jedil**.

VELIKONOČNI PONEDELJEK (17. aprila), maši bosta ob osmih in ob desetih. Spovedovanje bo pred obema mašama.

Praznični dnevi naj s svojim bogoslužjem okrepijo in obogatijo vašo vero. To so tudi dnevi snidenja z rojaki, saj se čez leto redkokdaj srečujemo v tako velikem številu. Dajmo najprej prostor srečanju z Bogom. Za pogovor in klepet pa si vzemimo čas po obredih.

SPORED SPOVEDOVANJA DRUGOD

MORWELL Z OKOLICO ima slovensko velikonočno spoved na **cvetno nedeljo**, 9 aprila, od šestih do sedmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, nato pa bo redna sveta maša namesto na četrto nedeljo v aprilu. Pri maši bo še blagoslov butaric in zelenja.

SPRINGVALE Z OKOLICO ima priložnost za slovensko spoved v cerkvi Sv. Jožefa v **ponedeljek (10. aprila)** od 6. do 7. ure zvečer.

NORTH ALTONA Z OKOLICO ima slovensko spoved v cerkvi sv. Leona Velikega v **ponedeljek (10. aprila)** od 6. do 7. ure zvečer.

ST. ALBANS Z OKOLICO ima možnost za slovensko spoved v **torek (11. aprila)** od 6. do 7.30 zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, kjer se na drugo nedeljo v mesecu ob petih popoldne zbiramo k slovenski maši.

WODONGA in ALBURY imata velikonočno spoved v **torek (11. aprila)** v cerkvi Srca Jezusovega v Wodongi. Ob pol osmih zvečer bo skupna pripravna na spoved za vso faro, nato pa bo priložnost za velikonočno spoved v slovenščini.

GEELONG Z OKOLICO ima slovensko spoved na **veliki petek (14. aprila)** med šesto in sedmo uro zvečer. Spovedovanje bo v bivšem župnišču poleg cerkve sv. Družine v Bellparku.

Rojaki v **TASMANIJI** že nekaj let niso imeli slovenskega bogoslužja. Pred leti so se navadno zbrali k maši za božične in velikonočne praznike. Slovenska skupnost v mesecu maju pripravlja prireditev ob odkritju spominskega obeležja, kot znamenja prisotnosti Slovencev v Tasmaniji. To je lepa priložnost, da rojaki, ki to želijo, srečajo tudi slovenskega duhovnika. Sveta maša bo predvidoma v nedeljo, 21. maja, ob šestih zvečer v cerkvi sv. Terezije, Moonah. Več o tem prihodnjč.

Praznični radijski oddaji v priredbi našega središča bosta v sredo, 12. aprila, na **3ZZZ /92.3FM/** ob sedmi uri zvečer in na velikonočno jutro ob osmih na **3EA /1224 kHz/**.

Med novokrščenci prejšnjega meseca je prvi **Matthew Kodila**. V nedeljo 19. marca sta ga prinesla h krstu v našo cerkev starša Edward Alexander Kodila in Mirka r. Mršnik.

Na praznik Gospodovega oznanjenja Mariji, 25. marca, je bila krščena **Nicole Anne Jernejčič**. Rodila se je v družini Marijana Jernejčiča in Stephanie r. Grl.

V nedeljo, 2. aprila je bil krščen še **Matthew John Juričič**. Njegova starša sta Sean Vladimir Juričič in Andrea Lidia r. Šegolin.

Starši vseh treh novokrščencev imajo slovenske korenine. Želimo jim, da bi svojim otrokom z besedo in zgledom pomagali odrasti v poštene ljudi in dobre kristjane s pridihom slovenstva.

Novoporočenim parom sta se tokrat pridružila **Vladimir Jože Urbančič** in **Trang Thi Nhu Nguyen**. Poročila sta se 18. marca v naši cerkvi v Kew. Vladimir Jože se je rodil v družini Antona Urbančiča in Clare Marine r. Cordova v Čilu. Trang Thi Nhu pa je po rodu Vietnamka. Iskrene čestitke novoporočencema z željo, da bi se na poti k skupnemu cilju nikoli ne utrudila.

V Hilary Blackiston House v Grace McKellar Centru za onemogle v Geelongu je 21. marca zaradi starostne oslabelosti in krvnega raka umrl **IVAN STANTE**. V tem centru se je naselil kmalu po smrti žene, ki je umrla pred petimi leti. Pokojni Ivan je bil rojen 7. oktobra 1913 v Šentjurju pri Celju. V družini je bilo devet otrok. Po vojni je odšel v Avstrijo in se na Dunaju leta 1948 poročil s Hedviko Semelbauer iz Hoč. Dve leti kasneje sta se izselila v Avstralijo. V Geelong sta prišla preko Bonegille. Družina se je po nasvetu ženinoga zdravnika preselila za nekaj let v Adelaido in se nazadnje vrnila v Geelong. Ivan, ki je bil doma tekstilni mojster, je začel poučevati v tekstilni šoli in ostal na tem mestu do upokojitve. Živel je s našo skupnostjo. Vrsto let je prepeval v pevskem zboru, sodeloval pri slovenskem društvu in v župniji, kjer je bil v pomoč Vincencijevi konferenci. Pogrebna

Božji
grob
v lurški
votlini
našega
središča
v Kew

maša je bila 24. marca v cerkvi sv. Margarete, East Geelong. Njegovi posmrtni ostanki počivajo na Eastern Cemetery. Pokojni Ivan zapušča sina Tonyja in sorodnike po bratu Francu, ki je pred leti umrl v Geelongu. Vsem njegovim iskreno sožalje. Spomnimo se ga v molitvi.

V **Domu matere Romane** so 20. marca praznovali tretjo obletnico delovanja. Oskrbovanci so skupaj z osebjem pripravili kulturni program. Prepevali so pesmi v različnih jezikih. Uslužbenke so si oblekle narodne noše in zaplesale nekaj narodnih plesov.

Življenje v domu, ki je zdaj polno zaseden, je dokaj živahno. Če vas zanima, se lahko oglasite, in se o tem sami prepričate.

Oskrbovanci so povezani tudi z našim oltarnim občestvom. Nekateri redno prihajajo k nedeljski maši. Ob petkih lahko prejmejo sveto obhajilo v domu. Enkrat mesečno imajo tam tudi sveto mašo.

Pred koncem meseca marca smo se po letu dni v Melbourne spet srečali vsi slovenski duhovniki, ki delujemo v Avstraliji. Med drugim smo govorili tudi o obisku ljubljanskega pomožnega škofa Alojzija Urana, ki bo pred koncem leta za pet tednov med nami v Avstraliji. V Melbourne bo zadnja nedeljo v novembru in prvo v decembru. Mladinski koncert bo letos v Sydneyu.

Na praznik Gospodovega oznanjenja smo bili na izletu v Ballaratu. V botaničnem vrtu smo občudovali begonije, ki jih vzgajajo v veliki stekleni dvorani, urejeni kot razstavni prostor. V parku nedaleč stran je bilo razstavljenih nekaj nad sto starih avtomobilov. Po malici ob jezeru, kjer se sprehajajo črni labodi, smo se odpeljali proti Daylesfordu. Šofer je najprej ustavil pri toplotnih in mineralnih vrelcih, kjer je zdravilišče. Zatem smo se povzpeli na razgledni stolp nad mestom, ki stoji sredi velikega parka. Na poti domov smo se ustavili še na Mrzelovi farmi, kjer sta Štefan in Milena pripravila kavo. Lepo vreme, begonije, jesenski čas in domača družba so pripomogli k prijetnemu vzdušju. Pred večerno praznično mašo smo se vrnili v Kew.

V soboto, 2. aprila dopoldne smo se spravili na čiščenje našega središča. Žene so čistile prostore in dvorišče. Možje so kosili travo in poravnali zemljo ob ograji z našim novim sodedom, ki si je za lurško volilno postavil precej veliko hišo. Anton Bruc je dokončal delo v stari zakristiji, kjer je že vrsto let cerkvena shramba. Na novih policah bodo stvari bolj pregledne in lažje dosegljive. Katarina Mahnič

pa je v dvorani postavljala razstavo o običajih v velikem tednu, ki smo si jo lahko ogledali naslednji dan. Vsem, ki ste nam pri tem priskočili na pomoč ali prispevali svoj delež k razstavi, naj Bog povrne

Razstavo **Veliki teden pri nas doma** smo priredili že drugič. Na sedmih mizah so bili predstavljeni dnevi velikega tedna. Butarice, oljčne vejice in drugo zelenje nas spominja Jezusovega slovesnega vhoda v Jeruzalem. Hleb kruha in bokal vina, pred žitnim klasjem in grozdom, nam pove preprosto resnico, da si je Jezus izbral vsakdanjo hrano ljudi in jo pri zadnji večerji spremenil v duhovno hrano. Lesen križ, trnjeva krona, žebli, bič in raglja nas spominjajo na Jezusovo trpljenje. Pirhi ali pisanice imajo v Sloveniji bogato tradicijo. Tudi med nami se še najdejo ljudje, ki jih znajo na izviren način okrasiti. Poleg pirhov so bili lončeni modeli za kolače (doma jim pravijo tudi kolačniki ali potičniki). Na naslednji mizi je bil pred jerbasom razstavljen velikonočni žegen, kakor ga je opisal Franc Saleški Finžgar v svojih spominih. Kip vstalega Zveličarja na lesenem stojalu pove, da je smrt premagana. Na mizi ob njem je pogrinjek z velikonočnim zajtrkom. K našemu velikemu tednu spadajo prav gotovo še bogate vezenine (prtički z jagenjči) in Gasparijeve barvne razglednice, ki na slikovit način prikazuje vse tisto, kar se je ponekod že izgubilo.

V preprostih običajih, ki so se ohranili skozi stoletja, imamo veliko bogastvo, ki se nam ga ni treba sramovati pred drugimi narodi.

Poleg razstave so članice Društva sv. Eme prodajale potico, orehe in krofe, ki jih je cvrla Povahova Angela.

Na velikonočni ponedeljek po osmi maši organizira naša Mladinska skupina - S.Y.G. dvodnevni izlet na **Feathertop**, ki je med najvišjimi vrhovi v Viktoriji. Prijavite se lahko p. Tonetu, Lentiju Lenku ali Gregu Horvatu.

In še posebna novica: **STO AVSTRALSKIH SLOVENCEV NA TRIGLAV**. V poletnih mesecih odhaja v domovino precej rojakov. Marsikdo bi želel iti na Triglav. Če ste zato, se lahko prijavite p. Tonetu. Vse informacije lahko dobite pri njem. Od prvega julija pa tudi pri vratarju na frančiškanski porti v Ljubljani, Prešernov trg 4. Na Triglav bomo šli 30. julija ali 7. avgusta (odvisno od vremenskih razmer).

Praznovanje Gospodovega vstajenja naj nas v Svetem Duhu prenovi, da bomo tudi mi vstali in hodili v luči življenja.

P. TONE

IZPOD TRIGLAVA

KATOLIŠKA CERKEV je danes spet tarča ostrih napadov in grobih pamfletov, kakršnih ni bilo že nekaj desetletij, je ugotovila komisija Pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci. V svoji nastopih gredo nekateri tako daleč, da to meji že na nestrpnost in protiustavno razpihovanje sovraštva do vere in Cerkve. Kako krivična in prostaška je n.pr. trditev, ki jo je nekdo objavil brez vsakršnih dokazov v "Delu": "Zgodovina zahodne civilizacije ne pozna bolj zločinske organizacije, kot je rimskokatoliška Cerkev..." in podobno.

Če pretehtamo ozadja vseh takih in podobnih napadov na Cerkev, nas prepričajo, da so premišljeni in načrtovani. "Orkestrirana gonja" jih imenuje upravičeno komisija Pravičnost in mir. In kaj hočejo doseči ti napadi? Odgovor je jaseen: ustrahovati hočejo slovensko Cerkev, posebej pa njeno vodstvo. Ob vse večji monopolizaciji oblasti na slovenskem političnem odru Cerkev postaja - tako kot v časih enoumja - svoboden glas vesti. Zato naj bi jo utišali, ji vzeli dobro ime in verodostojnost, jo osmešili in osramotili...

A prepričan slovenski katoličan se ne sme zaradi tega zmešati. Vse to je le dokaz, da gre Cerkev pravo pot. In naša ljudska modrost pravi: Laž in sovraštvo sicer lahko dobivata posamezne bitke, končna zmaga pa je in mora biti na strani resnice in pravice.

ZA LETOŠNJO 800-LETNICO rojstva med Slovenci kaj priljubljenega svetnika Antona Padovanskega se bo zganila tudi Slovenija. Romanje na svetnikov grob v Padovi sem že drugje omenil. V Slovenijo pa bo prenešen doprni pozlačen svetnikov kip, v katerem so relikvije sv. Antona. Od 5. do 10. maja bodo izpostavljene vernikom v

češčenje: v frančiškanski cerkvi Matere milosti v Mariboru, v kapucinski cerkvi v Celju, v minoritski na Ptuju, pri frančiškanih v Novem mestu, pri minoritih v Piranu in v cerkvi sv. Antona na Viču v Ljubljani.

VSE POLNO MLINOV je bilo svoj čas v podnožju Gorjancev. Danes jih žal ni več, eden pa se je le obdržal po zaslugi lastnika. Jereletovi v Gmajni pri Šentjerneju so obnovili svoj mlin, ki je že propadal. Zdaj je postal muzejski eksponat. Star je skoraj dvesto let, saj je z mlinarsko obrtjo pričel že Jereletov praded. Danes ga uporabljajo samo še v družinske namene.

TENIS postaja v Sloveniji vedno bolj priljubljen in razširjen šport. V sklopu Krkinih zdravilišč so zdaj odprli novo športno dvorano, v kateri bo teniška šola. Dvorana bo imela tri teniška igrišča, pa tudi parno kopel, dve finski savni s hladilnim bazenom, masažni bazen, manjšo telovadnico in gostinski lokal. Poročilo dalje pravi, da bo dvorana osrednji del, okoli katerega bo še šest zunanjih teniških igrišč, nekaj drugih športnih objektov in igrišče za otroke.

PRIMORSKI Slovenski biografski leksikon, ki ga je dvajset let izdajala Goriška Mohorjeva družba, je dobil zadnji, dvajseti in zaključni zvezek. Monumentalna zbirka obsega 3.483 gesel in skupaj 2.370 strani. V njej so predstavljeni razni pomembni primorski ustvarjalci in javni delavci. Leksikon je s pomočniki urejeval prof. Martin Jevnikar. Ker je delo v teku dolgoletnega izdajanja postalo nepopolno, ga namerava Goriška Mohorjeva družba še vedno dopoljevati v okviru svojega vsakoletnega koledarja.

BREZPOSELNOST je v Sloveniji leta 1994 za spoznanje padla. V decembru 1993 je bilo prijavljenih nekaj nad 137.000 brezposelnih, kar naj bi pomenilo 15,4 % delovne sile. Lani v decembru pa je bilo registriranih v Sloveniji 123.500 brezposelnih, kar je 14,4 % delovne sile.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A F D A

Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield 2103

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

DVAJSET LET mineva letos od prvih "resnih" obljub o začetku TV-oddaj za slovensko manjšino v Italiji. Kasneje so dejali, najbrž kar večkrat, da "manjka samo še zadnji podpis ministra", ki je zadolžen za ta resor, pa bo zadeva stekla in bo vse v redu. Pa še danes ni nič. Kar več takih sramotnih obletnic so že doživeli naši zamejski rojaki. Zato je goriški "Katoliški glas" objavil tole sliko našega rojaka Zamejca, ki je pred dvajsetimi leti kupil televizijo za slovenske sporede in jo še vedno hrani v ta namen...

LJUBLJANSKI ŠTUDENTJE so pred ruskim veleposlaništvom v Rožni dolini pripravili demonstracije proti nasilnemu posredovanju ruske vojske v Čečeniji. Zažgali so rusko zastavo, v peticiji pa zahtevali kazensko odgovornost krivcev za prelivanje krvi v Groznm, od slovenske vlade pa odklonilno opredelitev od ruske agresije.

REVOLUCIJO so poudarjali slovenski komunisti ves čas vojne, pa tudi po končani vojni. Na simpoziju ob 25-letnici OF oziroma PIF (Protiimperialistične Fronte) leta 1966 v Ljubljani je glavni predavatelj Škerlj povedal, da so že na ustanovnem sestanku PIF aprila 1941 navzoči zastopniki skupin odprto govorili o socialnih ciljih, pod čemer so razumeli tisto zadnjo etapo boja, ki naj uresniči tudi socialno revolucijo, in da je KPS vse svoje akcije uravnavala predvsem z vidika tiste zadnje etape.

Mitja Ribičič je prav tam pojasnil, da je bilo narodno-osvobodilno gibanje od vsega početka revolucionarni proces za bistvene spremembe v družbeno-politični strukturi Jugoslavije, in k temu pribil: "Kdor tega ne razume, ne razume ničesar!"

In danes? Res nerazumljivo je, da skušajo nekateri takratni revolucionarji in njihovi dediči revolucijo popolnoma zatajiti, kot da jih je sram.

SLOVENSKO KARITAS je za njeno karitativno dejavnost odlikoval predsednik Republike Slovenije Milan Kučan s častnim znakom svobode RS. Odlikovanje je prejel tudi prof. dr. Marijan Šef, ki je že delj časa v tujini, kot soorganizator Karitasa v Sloveniji in za zasluge pri njenem ustanavljanju in dejavnosti ter za sodelovanje z Rdečim križem Slovenije zlasti v skrbi za begunce.

JUSTIN STANOVNIK, zastopnik Slovenskega spominskega odbora za proslavo petdesete obletnice konca druge svetovne vojne, je nedavno opozoril na temeljno resnico, ki jo ob tem jubileju moramo

spoznati in sprejeti. Ko si oblikujemo svojo državo, postavljamo zakone - s katerimi pač nismo povsem zadovoljni -, je najprej potrebno, da se zavemo globlje resnice o naši polpreteklosti in sedanjosti. Dokler ne bo celovite sprave, dokler država ne bo javno obsodila revolucionarnega nasilja in nosilcev tega nasilja po letu 1941, **ni mogoče govoriti o koncu državljanske vojne.** Ta namreč, ki še naprej traja, je glavna ovira, da svoboda in demokracija, "dosežena" pred nekaj leti, še vedno nista tisto, kar smo pričakovali.

ZA VERNIKE italijanske narodnosti je škof dr. Metod Pirih v nedeljo 5. marca v koprski stolnici maševal v italijanskem jeziku. V nagovoru je pojasnil svoje vabilo, ki izraža željo, da bi se tudi italijanska manjšina počutila kot živi del škofijskega občestva. Resnica je, da je v koprski škofiji za Italijance tako lepo urejeno, da je to lahko zgled sosednji Italiji in drugim evropskim državam.

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

Viktorijskim rojakom
se priporočamo za razna
obnovitvena dela na grobovih
in tudi nove spomenike
na vsah pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3064

Telephone: (03) 308 1652

Facsimile: (03) 308 1652

Mobile:

018 348 064

018 531 927

**R
&
R**

GUVERNANTA V PENOLI, S.A.
1860 - 1862

LETA 1860 je bl. Mary MacKillop zapustila svoj rojstni kraj Melbourne. Bila je osemnajstletno dekle, ko je prišla v majhno naselbino z imenom Penola v današnji Južni Avstraliji. Njen prihod v ta, sicer tako nepomembni kraj, je začrtal smer njenemu bodočemu življenju. Tega niti sama takrat ni predvidevala. Bila je sicer prepričana, da je njen poklic skrbeti za uboge in zapuščene. Toda za enkrat je čutila, da je dolžna pomagati svoji družini, svojim mlajšim bratom in sestram, saj je bil najmlajši otrok med njimi star komaj tri leta. Vse je kazalo, da bo morala Mary še kar nekaj let skrbeti zanje s svojimi dohodki, saj je oče Aleksander lezel iz težav v težavo.

Njena prva služba, pri podjetju Sands & Kenny v Melbourneu, je bila preveč zahtevna za mladega dekleta. Njeno zdravje je začelo pešati. Zato je bila ponudba, da bi se umaknila iz mestnega vrveža na deželo, kar dobrodošla. Sveži podeželski zrak naj bi ji utrdil razrahljano zdravje.

Ponudba za zaposlitev na podeželju je prišla od njene tete Margaret in strica Aleksandra, ki sta imela kar veliko družino, pa bila ob tem oba zelo zaposlena. Mary naj bi skrbela za vzgojo otrok družine Cameron, kakor tudi otrok služinčadi.

Družina Cameron je prišla v ta kraj pred šestnajstimi leti. Všeč jim je bil in hoteli so se tu ustaliti ter s pridnostjo zgraditi svojim potomcem lepše čase. Predno se je odločil, je Aleksander iskal dobro zemljo za pašnike svojim ovcam in govedom. Ko si je v ta namen ogledoval okolico, je v daljavi zagledal dim in se napotil proti njemu.

NA POTI DOL TARJA

AVSTRALIJA JE DOLGO PRVO BLAŽENO – MARY MacKILLOP

Najprej ni opazil žive duše, potem pa je zagledal aborigena, ki se je v strahu skrivil med veje na drevo. Ko ga je prepričal, da mu ne bo storil nič zalega, je aborigen splezal z drevesa. Aleksander ga je prosil, naj mu pokaže, kje bi bila zemlja za dobro pašo. Aborigen ga je vodil dalje do prijazne lagune, katere okolica naj bi bila sijajna pašna za domačo žival. Tako si je Aleksander od oblasti zagotovil najem velikega zemljišča okrog lagune, ki je obsegal 58 kvadratnih milj.

Zemlja je bila popolnoma nedotaknjena in še ni bila premrežena s kamnitimi pregradami. Na njej je bilo veliko drevja in grmičevja, pa tudi zelenih pašnikov. Daleč naokoli ni bilo nobenih naselij. Gospodar se je zavzel, da bo zemljo napravil čim bolj rodovitno in postal uspešen farmar z velikim številom domače živine.

A ni ostal samo pri farmerskem poslu. Imel je strica, Sandy Black po imenu. Sklenila sta zgraditi gostišče in ga poimenovala "The Royal Oak Inn", ker je bil hrast del grba družine Cameron. Zaradi besede "Royal" (kraljevski) v naslovu, je Aleksander od rednih obiskovalcev kmalu dobil ime "King" - kralj. Proti koncu leta 1848 je gostišče dobilo pravico prodajati tudi alkoholne pijače, čeprav skoro ni dvoma, da je bilo tajno v navadi že prej. Ker ni bilo daleč naokoli nobene

gostilne, da bi se človek lahko odžejal in najedel, je Cameronovo gostišče v kratkem zaslovelo. Pisana družba se je shajala v njem: dobili so hrano in pijačo, šotorili pa na prostem. Glavni gostje so bili samski popotniki brez stalnega bivališča ter prevozniki z vozovi na konjsko ali volovsko vprego.

To je bil začetek Penole kot prve zasebne naselbine v tistem okolišju. Tako je kraj leta 1852 imel gostilno, trgovino, kovačijo, ki je podkovala konje in popravljala vozove, pa še kake štiri hiše, zgrajene iz lesa in kamenja.

Gospodar Cameron si je zgradil prostoren dom ob laguni, kjer so se zbirali labodi (Samo v Avstraliji so labodi črni, povsod drugo na svetu so beli.) in bili za kratek čas otrokom. Hiša je bila lesena, imela je le kamenite dimnike. Dograjena je bila leta 1859 in je imela petnajst sob. Ker se je v Cameronovi družini naslednje leto rodil deseti otrok, ji je bila stavba take velikosti kar potrebna.

Katoliška starša pa nista skrbela le za udobno stanovanje svojih otrok, ampak sta mislila tudi na njih zdravo in vsestransko vzgojo. Prav v ta namen sta poklicala v Penolo sorodnico Mary MacKillop.

Žal nam o njeni službi vzgojiteljice ni dosti znano. Neka ženska oseba tistega časa z imenom Ana nam je zapustila nekaj pisanih zapisov. Piše, da je bila med otroki, zaupanim Mary, tudi neka Nancy Bruce. Njen oče je bil zaposlen na farmi, kjer je molzel krave in opravljal razna dela. Njena mati pa je bila aborigenskega rodu ter jo je spet in spet vlekle med svoje ljudi. Kadar je ni bilo, so vedeli povedati, da je šla v buš ("gone bush"). Nobeden roditelj ni resno skrbel za tega otroka. Ana opisuje dalje, da se je Mary vsestransko zavzela za Nancy: ne le za pouk, ampak tudi drugače, saj je čistila uši z njene glave, ji prala lase, jo umivala, obvezovala njene praske in podobno. Poučevala jo je krščanski nauku in drugih predmetih, v kolikor je čas dopuščal in je dekletce moglo dojemati.

VAŽNO SREČANJE

Kmalu po prihodu v Penolo se je bl. Mary MacKillop srečala s krajevnim duhovnikom. Father Julijan Woods in mlada guvernanta pri Cameronovih sta bila istih misli glede verske in

moralne vzgoje mladine. Čutila sta važnost in obenem pomanjkanje tega, kar mora otrok prejeti ter ponesti s seboj v življenje. Prav v teh razgovorih so prvi zametki redovne kongregacije sester sv. Jožefa.

Pozneje je o teh začetkih bl. Mary pisala nadškofu Kellyju v Sydney. Takole pravi: "Okoliščine so zasenčile vlogo, ki jo je imel Father Woods pri ustanavljanju naše redovne kongregacije. Skoro vse zasluge gredo njemu, kar je razvidno iz pisem, ki jih hranim. Zato ne sme biti ob zaslugah prezrto njegovo ime, kadar bo pisala zgodovina, kaj je Bog za nas storil."

Father Woods, angleškega rodu, je vsekakor eden najbolj zanimivih osebnosti Avstralije v preteklem stoletju. Bil je izredno talentiran in dober po srcu, čeprav se je njegova vizija o sestrah jožefinkah razlikovala od one, ki jo je od vsega početka imela bl. Mary. Rojen je bil leta 1832 v Londonu. Njegov oče je bil katoličan, mati pa anglikanske veroizpovedi. Ko je imel osemnajst let, je vstopil v red pasionistov. Toda že po nekaj mesecih prvih redovnih obljub so ga predstojniki odslovili iz reda zaradi nekega kroničnega obolenja. Pozneje se je pridružil v Franciji maristom ter poučeval na njihovi šoli. Vendar je bil zaradi svoje bodočnosti še vedno neodločen. Hobartski škof ga je povabil na Tasmanijo, kamor je prispel leta 1855. Ker pa je moral opravljati neprijetna dela, se je kmalu podal na avstralsko celino, še vedno negotov glede svojega poklica. Ko se je ob neki priliki slučajno srečal z adelaidskim škofom, ga je ta povabil, naj nadaljuje študije ter postane duhovnik za njegovo škofijo. Odšel je k avstrijskim jezuitom v Sevenhill ter nadaljeval bogoslovni študij. V duhovnika za adelaidsko škofijo je bil posvečen v januarju 1857. Po nekaj tednih uvajanja v dušnopastirstvo v adelaidski stolni župniji, ga je škof poslal v Penolo. Tu je njegova župnija obsegala nič manj kot 22.000 kvadratnih kilometrov. Razen nekaj bogatih farmarjev - med temi je bila tudi družina Cameron - ni bilo drugih faranov, kakor revni pastirji, rudarji in iskalci sreče v novi deželi. Hiš v pravem pomenu besede na splošno še ni bilo. Razen redkih izjem so ljudje živeli v kolibah iz lesa in lubja ter kamenja.

Ko je Father Woods nastopil svojo prvo samostojno dušnopastirsko službo v takih primitivnih in težkih razmerah, mu je prijatelj, duhovnik Tappeiner, dal tale praktičen nasvet: "Imej dobrega konja, pazi, da se kaj ne polomiš še predno se ti kosti utrdijo in pa - brevir opravljaj redno!"

P. VALERIJAN

Dom družine Cameron v Penoli, za razmere preteklega stoletja v Avstraliji kaj prostorna in tudi udobna hiša. Tu je preživela bl. Mary MacKillop dve leti kot vzgojiteljica otrok

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 - Fax (08) 346 3487

VELIKONOČNI SPORED

Veliki četrtek: Zvečer ob sedmih sveta maša v spomin na zadnjo večerjo. Po maši prenos Najsvetejšega v "ječo".

Veliki petek: Ob tretji uri popoldne bogoslužje velikega petka. Po končanih obredih skupni rožni venec s petjem.

Velika sobota: Dopoldne ob desetih pobožnost križevca pota, nato izpostavitve Najsvetejšega v božjem grobu do dvanajste ure.

Ob treh popoldne izpostavitve Najsvetejšega v božjem grobu, nato blagoslov velikonočnih jedil.

Molitev pri božjem grobu bo od desete do dvanajste ure dopoldne, popoldne pa od tretje do sedme ure zvečer.

Zvečer ob sedmih pričetek velikonočne vigilijske blagoslov novega ognja in velikonočne sveče, hvalnica velikonočni sveči, zatem branje svetopisemskih odlomkov iz stare in nove zaveze, nato obnovitev krstnih obljub. Sledi vigilna maša, po maši pa bo slovesno Vstajenje s procesijo, če nam bo vreme naklonjeno. Po procesiji blagoslov velikonočnih jedil.

Velika nedelja, praznik Kristusovega vstajenja: slovesna peta sveta maša ob desetih dopoldne.

Prilika za velikonočno spoved bo vse dni velikega tedna pred in po bogoslužju.

Vsakoletna marijanska procesija na igrišču semenišča v Rostrevorju bo letos 7. maja s pričetkom ob treh popoldne. Navadno je vsako leto slovenska skupnost lepo zastopana, zato sem prepričan, da se boste tudi letos odzvali vabilu adelaidskega nadškofa Leonarda Faulknerja.

Skupnost zelo poživijo narodne noče, zato posebno prosim, naj bi nobena ne ostala doma. Tudi so posebej vabljeni mlade družine, da se pridružijo starejšim in tako nadaljujejo tradicijo, ko nas ne bo več.

Geslo letošnjega srečanja je: **V molitvi z Marijo!** Posebej se bomo priporočili nebeški Materi za njeno materinsko varstvo in blagoslov.

Kot je bilo omenjeno že v zadnji številki Misli, je 14. marca v Royal Hospitalu v Adelaidi umrl rojak JOŽE VALENČIČ. Rožni venec za pokoj njegove duše smo zmolili v petek 17. marca zvečer, naslednji dan, 18. marca, pa je bila v naši cerkvi maša zadušnica, po kateri je spregovoril dr. Stanislav Frank in se v imenu skupnosti poslovil od pokojnika. Nato smo pospremili Jožetove zemske ostanke k večnemu počitku na Centennial Park pokopališče, kjer bodo čakali vstajenja. Pokojnik se je rodil 7. maja 1931 v Podbežah. V Avstralijo je prišel leta 1966 ter se poročil z Rikardo Borko. Ustvarila sta si prijeten dom in imela trojčke: Sonjo, Walterja in Davida. Jože je bil, kot je v govoru povedal dr. Frank, "Workoholik", ki ni poznal nobenega oddiha in sprostitve, ampak le delo in svoje načrte. Vendar je Bog načrtoval drugače. Prišla je bolezen in ko je Jože uvidel, da se bliža sestra smrt, se je hotel pripraviti na srečanje z Bogom. Okrepjen z zakramenti za umirajoče in lepo pripravljen je odšel s tega sveta. Vemo, da je Bog Dobrota in Usmiljenje - naj mu bo milostljiv Sodnik. V molitvah ga priporočajmo dobremu Bogu! - Ženi Riki, otrokom, Tomažu in sorodnikom izrekamo iskreno sožalje. Jože, ti pa počivaj v miru božjem!

Iz Perth, W.A., pa sem prejel vest, da je 1. marca letos na svojem domu v Fremantle odšla k Bogu MARIJA GRBAVAC. Rojena je bila 14. februarja 1939 v Cekovi družini v Hrušici na Primorskem. V Avstralijo je prišla leta 1958 s svojo mamo k sestri Danici por. Mavrič. Ker pa v Zapadni Avstraliji takrat ni bilo ravno preveč izbire za delo, je Marija prišla v Adelaido. Tu je bila osemnajst mesecev zaposlena v bolnišnici, nato se je vrnila v Perth. Leta 1962 se je poročila s Stefanom, ki je hrvaškega rodu. Ustvarila sta si prijeten dom in vzgojila tri otroke: Edita, Davida in

Diano. Pred tremi leti so zdravniki ugotovili zahrbtno bolezen - raka ter takrat dali Mariji komaj eno leto življenja. Pokojnica je vest lepo sprejela ter bolezen tudi vdano prenašala. V bolnici ji je bila nad vse zvesta mama, ki ji je kljub starosti stregla po svojih najboljših močeh. Enako sestra Danica. Ob mojih pastoralnih obiskih Perthi smo se velikokrat srečavali na njenem domu, kjer sem maševal ob bolnici, ki se je z vso resnostjo pripravljala na odhod k Bogu. - Dne 7. marca je

bila maša zadušnica v farni cerkvi, zdaj pa pokojnica čaka vstajenja na pokopališču v Fremantle. - Družini in vsem sorodnikom v imenu slovenske skupnosti izrekam sožalje, pokojna Marija pa naj počiva v miru božjem.

Verouk za birmance je ob nedeljah po maši. Radijska oddaja v priredbi našega verskega središča pa je ob sredah zvečer na valovih etnične radijske postaje 5 EBIFM.

P. JANEZ

Letošnje spominske prireditve

ODHAJAŠ letos morda domov na obisk? Če ti je za kaj več kot le za obhajanje 50. obletnice konca vojne in s tem pričetka komunistične diktature, potem so ti na razpolago sledeče prireditve. Na zadnji seji, 28. marca 1995, jih je določil Slovenski spominski odbor, sestavljen iz predstavnikov katoliških organizacij za Slovence po svetu, Družine in Nove zaveze. Prireditve bodo v Sloveniji ob letošnji 50. obletnici konca vojne, begunstva, poboja domobrancev in peti obletnici demokracije v Sloveniji.

9. in 10. JUNIJ - znanstveni simpozij v Škofovih zavodih v Šentvidu v Ljubljani o vojni in povojnih dogodkih v Sloveniji (organizira Teološka fakulteta).

18. JUNIJ ob deseti uri - maša za pobite domobrance in druge žrtve vojne na TEHARJAH.

20. JUNIJ ob peti uri popoldne - slovesna maša celovškega škofa Kapellarija (ob somaševanju nekaterih slovenskih škofov) v VETRINJU.

23. JUNIJ ob sedmih zvečer - slavnostna akademija v Škofovih zavodih v Šentvidu v

Ljubljani. Pripravlja jo društvo Slovenija v svetu, nastopile naj bi skupine skupnosti naših rojakov na tujem.

24. JUNIJ ob deseti uri - zahvalno romanje in slovesna maša Slovencev v svetu pri Mariji Pomagaj na BREZJAH. Mašo vodi msgr. Metod Pirih, škof za Slovence po svetu.

24. JUNIJ ob pol sedmih zvečer - maša za domovino v stolnici v LJUBLJANI. Glavni mašnik nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar.

25. JUNIJ - maša zadušnica za pobite domobrance in druge žrtve vojne v KOČEVSKEM ROGU. Somašujejo slovenski škofje iz domovine in sveta, vodi pa nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar.

29. JUNIJ ob osmih zvečer - Resurrecturis, glasbeno-dramska uprizoritev na besedilo, vzeto iz Črne maše dr. Tineta Debeljaka (sodelujejo orkester, zbor in solisti) v Cankarjevem domu v LJUBLJANI.

Vključi v spored svojega obiska tudi gornje datume in njih spominske prireditve!

TISKOVNI SKLAD PATRA BERNARDA ZA NAŠE "MISLI":

\$50.— L. & M. Martin; \$40.— Ida Zorich, Ema Arnuš; \$30.— Miro Krševan, Jože Dekleva, Terezija Prosenak; \$20.— Frank Saksida, Zorko Abram; \$15.— Elizabeth Vajdič, Jože Barbiš; \$11.20 Irena Ivetič; \$10.— Savo Tory, Ivanka Cek, Marija Stemberger, Ivanka Smrdel, Ivan Lapuh, Daniela Slavez, Franc Horvat, Jože Malnarič, Franjo Briševac, Anna Kodila, Marija Frank, Emilia Kuzma, Karla Lazarič, Julijana Blažič, Štefka Valentan, Franc Bubnič, Franc Sodja, Ignac Kalister, Albina Barbiš, Franc Fekonja, Ana Horvat, Andrej Fistrič St., Jožica Beljan, Stanko Aster-Stater, Drago Tomac, France Benko, Davorina Gustinčič, Alojz Žagar, Lucija Dekleva, Alojzija Cvetko; \$8.— Vladimir Godec; \$6.— Franc Kolenc; \$5.— Jože Lipovž, Rafael Žičkar, Frank Plesničar, Ivanka Dekleva, Apolonija Tanšek, Zdravko Repič, Matilda Krašovec, Anica Kalc, Frančiška Ludvik, Rada Mattani, Jože Ficko; \$2.— Rozalija Centič, Štefan Trstenjak, Marija Habenschuss.

ZA MISIJONE IN NAŠE
POSINOVLJENE MISIJONARJE:
\$250.— F. Š.; 100.— N.N.; \$20.— Ivanka Bajt namesto velikonočnih voščilnic znancem; \$10.— Apolonija Tanšek, Ivanka Student (lačnim).

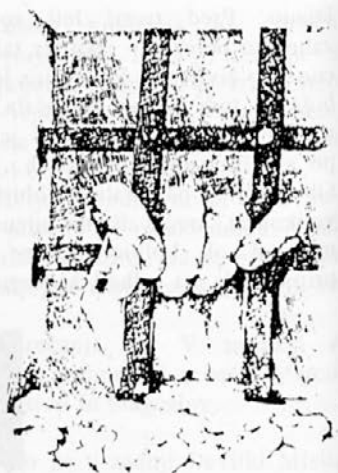
ZA LAČNE SIROTE
MATERE TEREZIJE:
\$100.— N.N.

ZA OBNOVO
ROMARSKEGA DOMA
NA SVETI GORI:
\$100.— N.N.; \$5.— Marija Dobrigna
KLAKOČARJEV SKLAD
ZA OBNOVO
ŠKOFOVIH ZAVODOV:
\$100.— N.N.

CERKEV SV. KRIŽA
V BOŠTANJU:
\$90.— N. N.

K OBNOVI
ŽUŽEMBERŠKE CERKVE:
\$200.— N.N.

MOJE GELIGE

/ ŽALE /

Neke nedelje sem ležal na svojem pogradu pod stropom. Zviška sem kukal, kako je "general Markos" risal svoje čirečare po deščici. Prevzela me je hudomušna misel. Vzel sem košček sukanca in ga spustil do njegovega ušesa. Stresel je z glavo. Zopet sem peljal nitko po njegovem ušesu. Zamahnil je z roko in zagodrnjal: "Preklemene muhe!" S težavo sem zadrževal smeh. Tudi drugi so se smejali, ko so videli, kaj delam. Zaslutil je. Ko sem se ponovno dotaknil njegovega ušesa, se je okrenil in pogledal kvišku. Ni me opazil, ker sem se naglo umaknil. Takrat pa je začel opazovati druge duhovnike. Vsi so imeli oči uprte v moj pogled. Posvetilo se mu je. Razumel je, da gledajo mene.

"O, ti krščena muha! Zavaljeni Tominec!" je zagodrnjal. "Tako spoštuješ častitljivo starost?"

Smejal se je in ni prav nič zameril, ker je razumel šale.

V našem kotu smo imeli svojo "zadrugo". Pakete smo namreč dali za skupno uporabo. Štirje smo bili: Golec, doktor Lenič, Slapšak in jaz. Golec je imel zelo skromne pakete. Naši so poslali, kar so pač mogli. Prav tako tudi Likarju. Najboljše pakete je dobival dr. Lenič, ker je zanj skrbela škofija.

Kadarkoli so prišli paketi, Golec ni niti pogledal, kaj je notri. Svoj zavoj je oddal dr. Leniču. In ko je zagledal dobrrote, se je hvalil: "Mmm! Mi imamo! Mi imamo!"

Vsako jutro smo si pripravili malico. Na gradbišče smo jo nesli v vrečkah. Kruha smo dobivali dovolj, kilogram na dan, in sicer iz enotne moke. Takrat niti zunaj niso imeli takega. Žal ni dolgo trajalo, ker so kmalu začeli dodajati koruzno moko. Kruh nam je celo ostajal, da smo ga dajali nekaterim zidarjem, ki so kot civilisti delali na gradbišču.

Delo je bilo zelo naporno, zlasti ko je bilo treba betonirati ali nakladati opeko. Rokavic nismo imeli. Kadarkoli sem prišel na vrsto za prevažanje opeke, sem si odrgnil prste do krvi. Najhujše

pa je bilo ponoči - neprestano so mi švigale opeke pred zenicami - živi so trzali, roke so bolele. Včasih smo bili izmučeni do onemoglosti. Željno smo čakali nedelje da smo si nekoliko oddahnili. Čeprav smo morali vstati še bolj zgodaj kot ob delavnikih, smo se veselili maše in obhajila.

Včasih sem med mašo opazoval druge duhovnike. Nekateri so bili sivi, drugi plešasti, vsi pa zagoreli od sonca. Na obrazih je bila utrujenost. Zdelo se mi je, da vidim pred sabo stare kmečke očance, ki prihajajo v svojih stiskah po tolažbo k sveti maši. Nekateri so stali, drugi klečali. Pred mašo smo drug drugega spovedovali med posteljami. Vse je bilo preprosto, in vendar je bilo nekaj veličastnega. Včasih se nam je zdelo, da smo v drugih katakombah. Vse smo morali opraviti natiho, da ne bi motili jetnikov, ki so spali v sosednji sobi.

Pognili smo mizo, položili nanjo prenosni oltarček in prte. Obkrožili smo duhovnika, ki je maševal, in bili pri sveti daritvi. Enkrat na leto smo prišli na vrsto. Redki so bili, da so dvakrat maševali. Pozneje je bilo to laže, ker smo maševali po celicah in smo oddajali oltarček od celice do celice. Takrat je bilo časa na pretek. Tu pa smo morali vse končati v dobre pol ure.

Brevir smo molili vsak v svojem kotu ali za barako. Odkar smo bili na gradbišču, so nam to dovolili. Tudi rožni venec je opravil vsak sam. Le zvečer smo ga včasih zmolili po dva in dva, ko smo se sprehajali po dvorišču.

Ostali prosti čas smo ob nedeljah porabili za pevske vaje in počitek. Petje nam je bilo v veliko uteho. Nekateri so imeli krasne glasove. Prvi tenorist ("primadonna") je bil lazarist Tonče Rupnik. Z njim je prepeval tudi Janko Žagar. General Markos se mu je smejal in ga oponašal, da preveč odpira usta.

Dругih tenoristov nas je bilo precej. Prevladoval je Franc Sodja, prav tako lazarist. Bil je pesniška duša. Napisal je več pesmic. Ikriki pa je bil tudi naš bolničar.

Tudi baritonistov je bilo veliko: Nace Škoda (bivši škocjanski župnik, ki je bil kot jaz obsojen na dvajset let prisilnega dela), dr. Lenič, bivši škofijski tajnik (prvotno je bil obsojen na šest let, nato so mu zvišali na dvanajst let ječe), Jože Presnik, ki je imel zelo lep bariton. Večkrat je zapel solo v raznih koroških in drugih narodnih pesmih.

Nizki basi so nas spremljali, da so se glasovi zlili v ubrano melodijo.

Jurčaku ni bilo težko učiti, ker smo vsi poznali note. Dovolj je bilo, če smo enkrat ali dvakrat ponovili, in že smo skupno zapeli.

Nekoč smo vadili pesem Završki fantje. Lojzek Tome se je sprehajal po sobi in molil brevir. Na široko je premikal ustnice. Od časa do časa nas je pogledal čez naočnike in prisluhnil. Na koncu pesmi so besede: "...in Katrca v dvajseto leto." Tome se je zasmeljal in skozi nos zamomljal: "Nja, nja, nja! Katrca gre v dvajseto leto, Lojzek pa v šestdeseto!"

Vsi smo se zakrohotali. Kambič je že imel motiv za

CERKVI SV. EME
V PODČETRJKU:

§ 100.— N. N.

POMOČ FARI
ŠTEPANJA VAS:

§ 150.— N. N.

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTERO POVRNI!

V Avstraliji so med vodnimi
pticami doma tudi pelikani

Vsem rojakom
širne Avstralije
želi
vesele,

upanja polne
in blagoslovljene

VELIKONOČNE PRAZNIKE
Avstralska Slovenska
Konferenca

VELIKA NOČ

Mislili smo,
da je bil kakor pred smrtjo,
v ostri svetlini časa in prostora,
ko ga je Magdalena
po vstajenju prepoznala,

ko mu je Tomaž
del prst v črnoordečo rano,
ko je pokončen in svetel
gledal na pripravljeno
žerjavico,
na sivozeleno ribo,
na kruh.

Nismo vedeli,
da mu je zrak vel skozi telo,
kakor veje
skozi odprti dan pred nami.

Le če je sebe
po belem angelu
in v srcih sam odkril,
so ga v veri
boječe prepoznali.

Belih angelov ni več,
a je težka
beseda o njem,
pismo o kamnu,
in prtiču ob grobu
in s pismom Vstali:
pred odprto,
svetlozeleno potjč
nam v srcih sam odkriva sebe,
sam s seboj potrjuje,
da je "resnično vstal".

Tiho ga v sebi poslušamo,
ko veselo
potrkvavajo zvonovi,
ko bandero z zlatim jagenčkom
plapola v vetru
in se na bregu čez krpe snega
živo ozira
rdeče nadahnjeni teloh.

VLADIMIR TRUHLAR

karikaturu. Ko smo se namreč drugi dan vrnili z dela, smo zagledali na stenčasu velik portal, na njem pa številko 60. Skozi portal stopa Lojzek Tome. In spodaj napis: "Lojzek gre v šestdeseto leto!"

Vsak dan nam je na Žalah prinesel kaj novega. Dovolili so nam tudi igre. Zato smo naštudirali Vodopivčevo igro Kovačev študent. Rupnik, ki je pel tenor, je igral kovačevo ženo, Franc Fortuna (iz Kranja) je bil kovač. Med študente so dali tudi mene. Igro so gledali tudi pazniki, med njimi vodnik Čampa.

Poleg Študenta sva ob spremljavi harmonike s Kambičem igrala pantomimo slikarja. Vse barve sem mu polizal s papirja, ko je delal portret. Končno sem izrezal prostor za glavo in vtaknil svojo glavo vmes, da je po njej slikal. Barve so bile seveda: marmelada, krema, menta itd.

Vsi so se iz srca nasmejali in vsaj za nekaj časa pozabili, da so v zaporu. Tudi vodnik Čampa se je krohotal med zaporniki. Tako ga je prevzelo, da je zvečer pri raportu, ko je prešteval jetnike, bušnil v smeh, ko me je zagledal v prvi vrsti. Samo nekoliko sem skremžil obraz, pa je bilo dovolj. Pred njim sem si to upal, ker je razumel šale, pred Borkovičem bi tega ne napravil, ker bi me takoj prijavil upravniku.

Ob drugi priložnosti smo igrali komedijo Brez županovega dovoljenja. Imel sem menda pet vlog, ker sem moral nastopati v različnih poklicih.

V lepem vremenu smo igrali na prostem. Oder je bil zelo skromen - arestantski. Nekaj umazanih odej, iz papirja napravljena pokrivala in podobni pripomočki, to je bilo vse. Preprosto in vendar prisrčno.

Vsi so se z veseljem spominjali prvih mesecev na Žalah.

Ob nedeljah popoldne smo imeli tudi tako imenovano politično uro. Eden izmed zapornikov-laikov nam je podal politični pregled celega tedna. Imeli smo sicer časopise, toda vsi niso brali, ker je bilo za to premalo časa. Vedno so želeli tudi debato, ker so cinkarji morali poročati o mnenju arestantov.

Spočetka je bil ob nedeljah na voljo tudi jabolčnik. Vsak ga je lahko kupil pol litra. Nekateri niso pili in so ga dali drugim. Nekoliko pijani so začeli razgrajati in dobiček je bil ta, da so jabolčnik prepovedali.

Laiki so ob nedeljah imeli svojo zabavo. Nekateri so šahirali, drugi so igrali na orglice. Imeli pa so tudi harmoniko, ki so jo prav pridno nategovali.

Hrana je bila na Žalah kar dobra. Ob nedeljah smo dobili juho, krompir, košček mesa in solato. Nekateri, zlasti starejši, niti niso vsega pojedli. Jože Šavora, ki je veliko prestal po bunkerjih, je rad sprejemal, kar je drugim ostalo. Zlasti okisani fižol mu je bil poslastica. Takrat je ponavljal pri svojem pogradu: "Sprejemamo dobrotvore, sprejemamo dobrotvoore!" Napravil si je zalogo še za drugi dan.

/Nadaljevanje sledi/

ZLATA OBALA, QLD. - Gotovo si zaznamujete na vaš koledar nedeljo 28. maja za udeležbo pri **Etnični službi božji**, ki bo to nedeljo v cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Drive, Merimac. Tudi narodne noše naj ne manjkajo. Združite se v slovensko skupino okrog bandera Marije Pomagaj ter sv. Cirila in Metoda. Razume se, da niso povabljeni samo rojaki Gold Coast-a, ampak tudi iz Brisbana in okolice.

FIGTREE ima slovensko mašo vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu v cerkvi Vseh svetnikov ob klubu "Planica". Izredna sveta maša bo tudi na veliko noč, 16. aprila, a že ob 11.30 dopoldne. Redne nedeljske maše so ob petih popoldne, kadar pa je maša ob sredah (to bo spet meseca maja), je ob sedmih zvečer. - Tudi na veliki petek bo slovesno opravilo dneva ob sedmi uri zvečer. Na sporedu je dramatisiran pasijon, prošnje za vse stanove, čiščenje svetega križa in obhajilo. Blagoslov jedil bo na velikonočno nedeljo po slovesnem Vstajenju in sveti maši.

CANBERRA je na vrsti za slovensko mašo vsako tretjo nedeljo v mesecu ob sedmih zvečer. Torej letos tudi na veliko noč, ki pride na tretjo nedeljo v aprilu, 16. aprila. Naslednja maša bo 21. maja. Vabljeni!

MERRYLANDS ima na sporedu vse obrede velikega tedna. - Naj omenim na tem mestu tudi takoimenovano **krizmeno mašo**, ki bo v stolnici v Parramatti na veliko sredo ob osmi uri zvečer. Naš krajevni škof Beda želi, da iz vsake župnije in skupnosti pridejo k tej maši vsaj trije zastopniki ter ponesejo v domačo cerkev novoposvečena olja.

Pri Sv. Rafaelu bo na **veliki četrtek** ob sedmih zvečer spominska maša zadnje večerje, nato pri "ječi" molitev za Cerkev in duhovnike.

Na **veliki petek** bo slovesno opravilo tega dne ob tretji uri popoldne. Liturgija vsebuje peti pasijon po svetem Janezu, razkrievanje in čiščenje križa, prošnje za vse stanove in sveto obhajilo. Zvečer ob sedmih bomo imeli pobožnost križevega pota.

Na **veliko soboto** bo blagoslov velikonočnih jedil ob dveh in ob petih popoldne. Ves dan bo čiščenje Jezusa v božjem grobu. - Zvečer ob sedmih bo začetek obredov velikonočne vigilijske: blagoslov ognja in velikonočne sveče, nato procesija v cerkev, velikonočna hvalnica, branje svetega pisma, blagoslov vode in obnovitev krstnih obljub ter slovesna maša velikonočne vigilijske.

Na **veliko noč**, 16. aprila, bo slovesno Vstajenje s procesijo in praznično mašo ob osmi uri zjutraj.

Misli, april 1995

SV. RAFAEL SYDNEY

Fr. Tomaž Menart, O. F. M.,
Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W., 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692

Slovenske sestre - frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

Druga sveta maša bo ob deseti uri z ljudskim petjem.

Na **velikonočni ponedeljek** sta sveti maši ob pol desetih dopoldne in ob šesti uri zvečer. Nato se ob pol osmih prične v naši dvorani tradicionalno PIRHOVANJE, v kateremu ste vsi lepo vabljeni in se vam priporočamo za rezervacije.

Naš mečani pevski zbor bo sodeloval pri vseh obredih velikega tedna, od bogoslužja cvetne nedelje do velike noči. Na cvetno nedeljo bodo pri maši peli pasijon po Luku, na veliki petek po Janezu. Na veliko noč bodo pri bogoslužju izvajali Brucknerjevo slovesno mašo.

Božji grob bo pri nas od štirih popoldne na veliki petek dalje ter ves dan velike sobote. V cerkveni veži bo seznam molilcev: tam vpišite svoje ime in žrtvujte vsaj pol ure za čiščenje Jezusa v božjem grobu. Toliko potreb in namenov imamo, ki naj bi zanje posili.

Zakrament sprave morete prejeti vedno pol ure pred obredi ali pred sveto mašo. Saj ne more biti prave velike noči brez prejema tega zakramenta. Vstali Kristus vabi tudi nas, da vstanemo iz naših slabosti in grehov.

NEWCASTLE ima praznično mašo na samo veliko noč, 16. aprila, ob šesti uri zvečer v Hamiltonu. Naslednja, redna maša bo dva tedna pozneje, 30. aprila, ko je peta nedelja meseca. Povabite še druge, ki ne bodo brali tega obvestila.

WAGGA WAGGA in PERTH, W.A., prideta na vrsto pozneje, kakor bo pravočasno objavljeno.

KRSTI - Robert Anthony Grlj, Greenacre, NSW. Oče Leon, mati Nives r. Muha. Botra sta bila Boris Muha in Alenka Vidic. - Sv. Rafael v Merrylandsu, 25. marca 1995.

Anthony Lee Beljan, Fairfield West, NSW. Oče Božo, mati Linette r. Farrowell. Botra sta bila Ray in Michele Mosley. - Sv. Rafael v Merrylandsu, 26. marca 1995.

Andrew John Žic, Botany, NSW. Oče John, mati Julie r. Velchich. Botrovala sta Bernard in Linda Roden. - Župna cerkev sv. Bernarda, Botany, NSW, dne 5. marca 1995.

Novokrščencem, staršem in botrom naše čestitke! Naj bobo malčki vse življenje zvesti kristnim obljubam!

POROKA. - Bernadette Rebec, Nyngan, NSW, hčerka Alojza in Patricije r. Johnson, in **Breil Jackson**, Dubbo, NSW. V župni cerkvi sv. Lovrenca, Dubbo, NSW, dne 25. marca 1995.

POKOJNA - V marcu mi je telefonirala socialna delavka iz kraja Gympie v Queenslandu, da je dne 10. marca zjutraj v tamkajšnji bolnišnici umrl **STANISLAV JEŽ**. Pokojnik je bil rojen 7. maja 1912. Kot dozdeven rojstni kraj je omenila Tolmin poleg Goriških Brd. Pokojnik je bil samski, priden

in štedljiv, bil pa je bolan na živcih in vase zaprte narave ter se je precej selil in iskal miru, ki pa ga ni našel. Ko je p. Ciril pred nekaj leti urejal oltarni del naše cerkve, je dobil od pokojnika mecenški dar. Nekaj časa je živel tudi v Baragovem domu v Melbournu, od koder se je odpravil "za vedno" domov (baje ima tam še eno ali dve sestri). Pa tudi doma ni zdržal. Vrnil se je v Avstralijo in obtičal v Queenslandu v bolnišnici, od koder ga je zdaj rešila smrt.

Pogrebna maša je bila v ponedeljek 13. marca v cerkvi sv. Patrika v Gympie. Ker nima pokojnik tu nikogar svojega in je bil tudi med rojaki domala nepoznan, je moral biti pogreb kaj žalosten in brez pogrebcev. Naj mu bo lahka avstralska zemlja. Končno je Stanislav našel mir, ki ga je v življenju zaman iskal.

V sredo 29. marca zvečer okrog pol osme ure je v Calvary bolnišnici v Canberri umrl rojak **FRANK HRIBAR**. Pokojnik je bil rojen 10. septembra 1920 v Žirovnici (Grahovo pri Cerknici) kot sin Antona in Marije r. Marolt. V Avstralijo je prišel kot mlad fant že leta 1937. Leta 1955 se je v Ljubljani poročil z Marijo Telič, po rodu iz vasi Viševak (Stari trg pri Ložu), zakrament svetega zakona pa sta prejela v Iga vasi. Pokojni Frank, kakor so ga klicali znanci, je bival večina svojega življenja v

Vzdušje
velike noči
v naši cerkvi
sv. Rafaela

Canberri, kjer je bil nekaj časa gradbenik, največ časa pa je posvetil izdelovanju ograj in vrat. Bil je dolgoletni član canberrskega Slovenskega kluba ter je s svojim prispevkom sodeloval pri gradnji doma. K slovenski maši, ki jo imamo v Canberri enkrat na mesec, je rad prihajal; tudi na "Misli" je bil naročen dolga leta in jih je z veseljem prebiral.

Pokojnik je bil bolan nekako dve leti. Zadnjih nekaj tednov pa se je bolezen stopnjevala, da je moral v bolnišnico, kjer je zaključil svojo življenjsko pot. Na to se je pripravil s prejemom svetih zakramentov, ki mu jih je podelil krajevni duhovnik. Poleg žene Marije zapušča sinove Franka, Edija in Leona. Slednji je poročen z Lee r. Thompson in imata hčerko Nicole.

Frank je bil najmlajši od desetih otrok. Trije bratje so že med pokojnimi, od sester živi Terezija Mule v Žirovnici, Pepa Lipovac pa v Čabru.

Pogrebna maša je bila opravljena v župni cerkvi sv. Mateja, Page, ACT, v ponedeljek 3. aprila. Grob je dobil na Gungahlin pokopališču, Mitchell, ACT. Naše iskreno sožalje ženi, sinovom ter sorodnikom tukaj in v domovini.

MAJNIK se bliža in spet vas vse vabimo, da se pridno udeležujete šmarnic, kadar bodo na sporedu. To bo pri Sv. Rafaelu vedno za konec tedna, v Figtree pa vsako sredo ob sedmi uri zvečer. Upam tudi, da bo letos več zanimanja za **gostovanje Marijinega kipa po naših družinah**. V cerkveni veži bo seznam družin, ki žele sprejeti kip; tam lahko pridružite svoje ime ostalim.

CAR RALLY bo letos na nedeljo 21. avgusta, s pričetkom po maši. Prireditev bosta organizirala lanska zmagovalca, Marjetica Bolko z zaročencem Robertom, a takrat bosta že poročni par.

Naša cerkev ima križev pot s petnajsto postajo: Kristus je vstal od mrtvih. Je zadnje delo pokojnega arhitekta Cvetka Mejača – dar naši cerkvi.

SHOPPING SPREE je na sporedu za soboto 3. junija. Odhod iz Merrylandsa bo točno ob 7.45 zjutraj. Glavno pobudo za to prireditev je dala Judita Bavčar. Doprinos akcije bo tokrat za podporo mladinskemu listu "The Australian Slovenian Review". Ta list izdajajo v angleščini naši mladi in ima lepo možnost, da združi okrog sebe slovensko mladino, zato ga zlasti tej toplotno priporočam. Če bi želeli prejemati list, pišite na uredništvo: The Australian Slovenian Review, c/- P.O.Box KL 806, Kings Langley, NSW 2147.

P. VALERIJAN

VELIKA NOČ SE ŽE DANI

/Ljudska pesem/

Se že dani, se že svetli,
veselje se glasi:
zbežale so premagane
peklenske vse moči.

Zveličarja več v grobu ni,
častljivo ga zapusti.
Smo rešeni, veseli vsi,
saj Jezus naš živi.

Aleluja!

Žené so šle neustrašene
ob zori h grobu tja,
kjer mrtvo truplo Jezusa,
tam v smrti spalo je.

Pa angel žalostnim pove,
da Jezus že pred njimi gre.
Ve duše vse, radujte se:
Zveličar naš živi.

Aleluja!

Z VSEH VETROV

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je z ozirom na zadnja leta pred tretjim tisočletjem med drugim poudaril: "...Krajevne cerkve morajo skrbno paziti, da se ne bi prav nič izgubilo iz pričevanja mučencev našega stoletja. Vesoljna Cerkev bo morala napraviti skrbne sezname mučencev naših dni..." Vernikov, ki so prelili svojo kri zaradi vere, je bilo v našem stoletju res veliko na vseh koncih sveta, zlasti pa pod vlado komunizma. In med narodi mučencev smo tudi Slovenci. Dolgo vrsto jih imamo, četudi nismo številni narod. Debela knjiga je izšla nedavno samo o mučenih in pobitih slovenskih duhovnikih, redovnikih in bogoslovcih. Kmalu bo doživela tretjo, še točnejšo in dopolnjeno izdajo, ker bo druga izdaja knjige skoraj pošla.

"**ETNIČNO ČIŠČENJE**" je očital svoji vladi sudanski škof Macram Max Gassis, ko je bil nedavno pred Komisijo za človekove pravice v Ženevi. Za svobodni svet sudanska vlada vedno trdi, da podpira dialog med muslimani in kristjani, v resnici pa so njene roke umazane s krvjo nedolžnih žrtev. Razmere so se zlasti poslabšale na jugu države, kjer so porušene cele vasi, prebivalci pa brez strehe in najosnovnejših sredstev za življenje. V Sudanu prihaja do mučenj, do usmrtitev brez sodnega postopka in do prisilnih prestopov v muslimansko vero.

SEDEŽ Združenih narodov v New Yorku bo v letošnjem oktobru obiskal papež Janez Pavel II. Peti oktober namreč beleži petdesetletnico ustanovitve OZN. Papež je nameraval priti tja že lani, vendar je moral obisk zaradi zdravstvenih razlogov preložiti za letos.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

ZADNJE ŠTEVILKE brezposelnosti v naši novi domovini Avstraliji so tele: Brezposelnih je registriranih 801.000, od teh jih je visoko število 294.000 v skupini, ki je izgubila delo že v začetku brezposelne dobe (long-term unemployment). Med brezposelnimi je kar 346.000 mladih, med 15 in 24 letom starosti. Nekateri teh še sploh niso mogli okusiti dela, čim so končali šolo. Kako nanje vpliva brezdelje in kakšne posledice bo imelo za celo življenje, si lahko mislimo, a težko predstavljamo. Za enkrat še nič dosti ne kaže, da se bodo razmere izboljšale in bo brezposelnost v Avstraliji minila.

LEMONT pri Chicagu v ZDA je med tamkajšnjimi Slovenci znan pod imenom "ameriške Brezje". Tam je vseameriška slovenska božja pot Marije Pomagaj, središče slovenskih frančiškanov, od koder - mimogrede povedano - so prišli tudi prvi dušni pastirji med avstralske Slovence. Ker slovenske narodne župnije - Sv. Štefan v Chicagu, Sv. Jurij v South Chicagu in Sv. Jožef v Jolietu - vedno bolj izgublajo svoj slovenski značaj in že zaključujejo s slovenskim jezikom v bogoslužju, so lemontski frančiškani uresničili željo po podaljšanju slovenske pastorale. Od chicaškega nadškofa in kardinala Jožefa Bernardina so izprosili, da je z dekretom ustanovil na ameriških Brezjah **Slovenski katoliški misijon**. Odslej bodo v kapeli Marije Pomagaj lahko imeli slovenske krste in poroke. Seveda pa zavisi od chicaških in okoliških Slovencev, kako bodo Slovenski misijon uporabljali. Če ne bo dovolj odziva s strani slovenskih vernikov, bo dekret chicaškega kardinala v nekaj letih preklican.

V Lemontu, na zemljišču oo. frančiškanov, gradijo zdaj Slovenski kulturni center, ki naj tudi v narodnostnem ne le verskem področju poveže naše ljudi. Tako bo Lemont kot versko in kulturno središče veliko pomenil za nadaljni obstoj in povezanost ameriških Slovencev, katerih število se iz leta v leto občutno krči.

MONTECASSINO, znameniti samostan, ki ga je ustanovil sv. Benedikt, je obiskala v januarju skupina slovenskih duhovnikov. Že trideset let po ustanovitve smrti so ga porušili Langobardi, v devetem stoletju Saraceni, v štirinajstem ga je uničil potres, leta 1944. pa zavezniška letala. Danes je samostan pozidan po prvotnih načrtih. V knjižnici je že slovenski prevod Benediktovega pravila, ki ga je samostanu daroval leta 1981. stiški opat dr. Nadrah-Msgr. Jezernik, rektor rimskega Slovenika, pa je zdaj prinesel v dar faksimile Brižinskih spomenikov in tako potrdil vezi Slovenije s tem virom evropske

civilizacije. Tako se bo odslej vedoželjni raziskovalec v samostanski knjižnici lahko seznanil tudi z najstarejšim slovenskim zapisom. Prior samostana pa je Msgr. Jezerniku podaril dve kopiji faksimila montecassinskega rokopisa, ki vsebuje najstarejši zapis v italijanskem jeziku. Enega bo hranil Slovenik, drugega pa Slovenska teološka akademija.

SVETI ANTON PADOVANSKI, ta po vsem svetu zelo priljubljen svetnik, praznuje letos visoki jubilej: 800-letnico rojstva. Obhajal ga bo ves katoliški svet. Seveda bodo glavne slovesnosti v Padovi, kjer je svetnikov grob, pa gotovo tudi na Portugalskem, kjer je bil rojen. Slovensko narodno romanje v Padovo bo 24. junija, ko bo na svetnikovem grobu za romarje maševal ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar.

NE LE JAPONSKO, ves svet je presunil napad s strupenim plinom sarinom na uporabnike tokijske podzemne železnice sredi največjega prometa. Deset smrtnih žrtev ob nič manj kot 5500 zastrupljenih, od katerih je moralo nekaj sto v bolnišnico, da so jim rešili življenja.

Vse kaže na budistično sekto Aum Šinri Kjo kot organizatorko tega množičnega zločina. V njenem središču so odkrili zalogo raztopine

avetonitrila, kar je enaka kemična snov, kot so jo našli v podzemski železnici. Policija je našla v skladiščih sekta tudi 160 sodov peputona, substance, ki povzroča rast najbolj smrtonosne bakterije, katere en sam gram je zmožen usmrtiti nič manj kot 17 milijonov ljudi. Tako računajo, da je imela sekta namen začeti proti človeštvu bakterijsko vojno, ki bi bila vsekakor lahko prva in zadnja.

Soko Ašahara, vodja te japonske sekte, sicer trdi, da je nedolžen, a je izginil in se skrival pred roko pravice. Žal je takih in podobnih skrajnih skupin danes na svetu vse polno. Nekatere so res zmožne vsega v svojem sovražnem odnosu do soljudi. Najhujše je, ker delajo zločine v imenu Boga, pa naj ga imenujejo že kakor koli. V resnici so člani sužnji svojemu vodji, ki je vase zaverovan diktator in verski fanatik, pripadniki pa mu slepo sledijo.

PO NAPOVEDIH izraelskega notranjega ministrstva se bo število Arabcev, ki so izraelski državljani, do leta 2020 podvojilo, poroča dnevnik Maariv. Na severu izraelske države bo že kar več kot polovica prebivalcev Arabcev. Zdaj ima Izrael 5,5 milijona prebivalcev, od katerih je judovskega rodu 82 odstotkov, ostali pa so Arabci. Porasta Arabcev pa se Judje upravičeno boje. Je res poprasti tiho orožje, ki polagoma gotovo pripelje do zmage.

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L
PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.
265 PRINCESS HIGHWAY,
DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- *BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

V GALERIJU MLADIH vam danes Melbourne predstavlja še eno organistko slovenske cerkve. Pa ne le organistko, ampak dekle, ki že od zgodnje mladosti tudi redno nastopa na naših prireditvah in je ob vsaki priliki pripravljena priskočiti na pomoč. KATARINA PERSIČ je bila rojena leta 1972 v Geelongu, kjer živi njena družina. Ima še brata Davida in Petra, starša Edvard in Stanka pa sta doma iz Vipavske doline – Ravne pri Črničah.

V osnovno šolo je Katarina hodila v domači župniji svete Družine v Bell Parku, za srednjo šolo pa si je izbrala katoliški dekliški Clonard College. Nato je pet let študirala glasbo na melbournski univerzi (Conservatorium of Music) in za svoje glasbilo izbrala flavto, ki jo poleg orgel odlično obvlada. Študije je zaključila lansko leto, letos 3. marca pa je med slavnostjo na univerzi prejela diplomu: Bachelor of Music with majors in Musicology and Education.

Pet let intenzivnega študija je pustila za sabo, pa je medtem nastopala na raznih kulturnih prireditvah, pri naših mladinskih koncertih (na njih je začela že kot osemletna deklica in mnogim je še danes v spominu njena občuteno podana deklamacija: Meri se predstavi), ter orglala pri slovenskih mašah v Geelongu in v Melbourneu.

Po uspešnem univerzitetnem študiju je Katarina prejela štipendijo Fellowship of ABC Radio. V kratkem bo morala v Sydney, kjer se bo tri mesece po-

VELIKONOČNA

DAN PRESVETI, DAN VESELJA,
O POZDRAVLJEN BODI NAM!
SPOLNJENA JE SVETA ŽELJA:
IZ GROBA VSTAL GOSPOD JE SAM.
GLEJ, KAK' SVETIJO SE RANE,
KI JIH ZATE JE PREJEL;
JEZUS TVOJ IZ GROBA VSTANE,
BODI GA, KRISTJAN, VESEL!
ALELUJA, ALELUJA!

ANGEL BOŽJI H GROBU PRIDE,
TEŽKI KAMEN ODVALI,
VELIK STRAH ŽENÉ OBIDE,
ANGEL PA JIM GOVORI:
"LE NIKAR SE NE PLAŠITE,
KRIZANEGA IŠČETE.
RES JE VSTAL, LE VERJEMITE,
KAKOR NAM POVEDAL JE."
ALELUJA, ALELUJA!

svetila delu pri ABC. Nato pa namerava v Slovenijo, kjer bo na ljubljanski univerzi nadaljevala študije na polju glasbe in slovenščine. Naj tu omenim, da Katarina sijajno obvlada materin jezik. Brez posebne priprave se ne boji brati berila pri slovenski maši. Hodila je v sobotno slovensko šolo in iz slovenščine tudi maturirala. Če kdo, potem Katarina zasluži štipendijo za brezplačni študij v Ljubljani. Upam, da jo bo dobila.

Kaj naj še rečem o našem dekletu? Je ustrežljiva in vsakemu rada pomaga. In vselej je nasmejana. Kjerkoli je doslej našla ob študiju začasno zaposlitev, povsod so cenili njeno marljivost, poštenost in pristop do sočludi, ter jo hoteli kar obdržati.

Katarini želimo, da bi ostala taka vse življenje. In seveda, da bi študije v Ljubljani dobro izkoristila ter se vrnila med nas obogatena z novim znanjem, ki ga bo voljna deliti avstralski in tudi naši izseljenski mladini. Obenem pa na tem mestu, draga Katarina, iskreno hvala za vse, kar si doslej nudila našemu verskemu in kulturnemu središču v Melbourneu.

+++

Vsem Kotičkarjem želim, da bi velikonočne praznike lepo preživeli in prejeli veliko božjih milosti. In na strička, ki pripravlja Kotiček, se kaj spomnite! Pa kaj pišite v Kotiček! Čisto ste pozabili name. — Striček.

OBVESTILO

Velesposlaništvo Republike Slovenije je v sodelovanju z avstralskim Departmentom for Social Security (DSS) sprožilo postopek proučitve možnosti za podpis sporazuma med Avstralijo in Slovenijo o pokojninah. Obe strani sta si že izmenjali prve informacije o pokojninskih sistemih v obeh državah.

Delegacija avstralskega ministrstva bo v začetku maja obiskala Ministrstvo za socialno varnost v Sloveniji, kjer bo imela razgovore o možnostih podpisa ustreznega sporazuma s področja pokojninskega zavarovanja. Postopek do podpisa traja navadno do treh let. S tem sporazumom naj bi se odpravili vsi preostali problemi, vezani na prejemanje pokojnin v eni ali drugi državi.

Avstralske pokojnine v Sloveniji prejema okrog sto upravičencev; prav tako pa prejema okrog sto upravičencev slovenske pokojnine v Avstraliji. Za slovensko pokojnino je pogoj vsaj petnajst let delovne dobe v Sloveniji.

Glede na to, da je pokojninska problematika eno glavnih vprašanj, s katerimi se soočajo Slovenci v Avstraliji, je Department for Social Security izrazil pripravljenost za razgovore o teh vprašanjih v slovenskih organizacijah širom po Avstraliji. Obljubljen je tudi pismeni material v slovenščini, v kolikor bo med nami za to dovolj zanimanja.

Ako bi slovenske organizacije želele za svoje upokojence organizirati tak sestanek (pogoj je grupa vsaj petdeset upokojencev), vam tu sporočamo imena kontaktnih oseb:

- Sydney: Ms Vicky Beath, Manager, Migrant Services Section, DSS, Haymarket, NSW 2000 - Telefon (02) 323 8100.

- Melbourne: Mr. Michael Lunney, Manager, Migrant Services Section, DSS, Melbourne, Vic. 3001 - Telefon (03) 204 4350.

- V kolikor bi te razgovore želeli organizirati tudi v drugih krajih, se lahko obrnete na Mr. Dennis Roche, DSS, International Branch, Central Europe, Athlon Drive, ACT 2900 - Telefon (06) 244 7077.

Velesposlaništvo Republike Slovenije ima čast, da z dovoljenjem avstralskega Ministrstva za zunanje zadeve posreduje sporočilo za tisk Senatorja g. Garetha Evansa, Ministra za zunanje zadeve, o imenovanju g. VIKTORJA BARAGE, direktorja EuroInternational v Melbournu, za častnega konzula Avstralije v Sloveniji s sedežem v Ljubljani. Naslov in

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

telefon avstralskega konzulata je: Dunajska 22, 61000 Ljubljana, Slovenija - Stevilka telefona: (386) 61 13 27 341, Faksa pa: (386) 61 13 31 052.

G. Viktor Baraga je odličen poznavalec avstralsko-slovenskih odnosov, še posebno s področja gospodarskega sodelovanja. Dobro je poznan tudi med slovensko skupnostjo, še posebno v Melbournu. Zato pozdravljamo njegovo imenovanje, ki bo gotovo doprineslo k še poglobljenemu in aktivnejšemu sodelovanju med Avstralijo in Slovenijo na vseh področjih v korist obeh držav.

ALJAŽ GOSNAR, odpravnik poslov

Ker g. Aljaž Gosnar odhaja na poslovni obisk Slovenije, v mesecu aprilu ne bo konzularnih dni, velesposlaništvo v Canberri pa bo seveda delovalo kot običajno.

Velesposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni dan uradne ure od desete do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite vse potrebne konzularne informacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo tudi lahko izognili napačnim tolmačenjem nekaterih konzularnih vprašanj.

Naše velesposlaništvo uraduje na naslovu:
ADVANCE BANK CENTRE - LEVEL 6,
60 Marcus Clarke Street, CANBERRA CITY.
Številka telefona je (06) 243 4830.
Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pošiljajte na naš poštni predal: EMBASSY OF SLOVENIA,
P.O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

Za pomoč in nasvet za zmerno ceno

KOBAL & ASSOCIATES
SOLICITORS & ATTORNEYS
Dorothy Kobal B.Com L.L.B.

81 Spring Ave,
(P.O. Box KL 806) Kings Langley 2147
(T) (02) 838 0334 (Fax) (02) 674 4583

Conveyancing, Wills & Probate, Small
Business, Litigation and General Advice.

ŠKRBINA (KOMEN), SLOVENIJA - Res s težkim srcem sem sprejela žalostno vest o smrti moje drage nekdanje vaščanke in večletne sosedo **ZORKE KOVAČIČ** r. Bitežnik, ki je preminila dne 27. januarja letos v novi domovini Avstraliji, v mestu Sydney. O njeni smrti so pisale Misli v letošnji februarški številki.

Nikoli si nisem mislila, da se bova še kdaj videli. Ali sreča je hotela, da smo se po šestdesetih letih spet srečali in objeli. To je bilo ob priliki mojega obiska pri sinu Zorkotu in snahi Mileni Abram v Melbournu. Nepopisno je bilo veselje in sreča takega nepričakovanega snidenja. To je bilo tudi enkratno veselje in sreča pokojne Zorke in moje.

Sinovoma in obema družinama ter vsem ožjim sorodnikom izrekam najgloblje sožalje v svojem imenu in v imenu mojih sorodnikov kakor tudi zancev, ki so poznali družino Bitežnik iz Škrbine.

Kakor je bilo najino snidenje nepopisno veselje, sta bila tudi najin zadnji pozdrav in ločitev nepopisno težka. Obe sva se zavedali take oddaljenosti najin domov in posebno ob dejstvu najin let, da je to snidenje zadnje na tem svetu.

Počivaj v miru, draga Zorka! - **Marija Abram**

GEORGES HALL, NSW - Ko pošiljam naročnino za naše drage Misli in dodajam zanje tudi v Bernardov tiskovni sklad, se prvič oglašam z nekaj vrsticami. Povedati moram, da me je urednikov uvodnik na notranjih platnicah februarске številke spravil v slabo voljo. Omenja in citira nekoga, ki je pravi predrnež. Kako si sploh upa

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvrujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

spraševati, v kateri žep gre denar, ki ga nabirajo Misli v razne dobre namene. Saj ga upravnik ni ukradel in je bilo na Misli poslano, da ga oddajo dalje.

Res vsi radi včasih pogodrnjamo in nobeden od nas nima preveč. Vemo pa, da deset dolarjev naročnine ni dosti več kot kritje poštnih stroškov. Darovi v tiskovni sklad pa kažejo, da nas je dosti naročnikov, ki željno pričakujemo Misli in jih z veseljem tudi prebiramo. Saj nas zanima, kaj se dogaja med nami Slovenci, ne pa tisto, kaj piše po časopisih, ki jih prodajajo na vogalih.

Lepe pozdrave patru uredniku kakor tudi vsem, ki prebirajo Misli z enakim veseljem kot jih jaz. Bog vas živi! - **Olga Horvat**

ŠTEPANJA VAS, Slovenija - Obračam se na Vas s prisrčno prošnjo, da nam po svojih močeh pomagate pri nakupu cerkvenega zemljišča za gradnjo nove, večje cerkve v Štepanji vasi v Ljubljani.

Župnija Štepanja vas je v oskrbi oo. kapucinov. Številčno je zelo velika in šteje približno 11.000 ljudi, naša cerkev pa je za tolikšno število ljudi premajhna. Skozi vsa stoletja je bila namreč le podružnica župnije Svetega Petra v Ljubljani. Utesnjenost najbolj občutimo ob večjih praznikih in slovesnostih, ko se vsi drenjamo in lovimo zrak za dihanje. Že ob navadnih nedeljah mora veliko ljudi stati, med njimi tudi starejši, ker ni prostora za sedeže. Zdajšnjo prostorsko stisko rešujemo na različne bolj ali manj primerne načine, med drugim tudi tako, da imamo ob nedeljah in praznikih več maš.

Župnija Štepanja vas je ena socialno najbolj šibkih delavskih naselij ljubljanskega obrobja. Njene prebivalce pesti brezposelnost, veliko je mladih družin, ki se komaj preživljajo, pa tudi drugih faranov z nizkimi dohodki.

Pogoj, da lahko vse to uresničimo, pa je nakup cerkvenega zemljišča, kar pa je združeno z velikimi izdatki, naša župnija pa sama, žal, ne zmore tolikšnega finančnega bremena.

Tobin Brothers

Viktorijskim Slovincem
na uslugo v času žalovanja

Head Office: 189 Boundary Road
NORTH MELBOURNE

328 3999

BERWICK	796 2866	MOORABBIN	555 9088
CRANBOURNE (059) 96 7211		NOBLE PARK	558 4999
DONCASTER	840 1155	PAKENHAM (059) 40 1277	
EAST BURWOOD	886 1600	RINGWOOD	870 8011
ESSENDON	331 1800	ST ALBANS	364 0099
FRANKSTON	775 5022	SUNSHINE	364 8711
GARDENVALE	596 2253	WERRIBEE	748 7900
GLENROY	306 7211		
MALVERN	576 0433	Frances Tobin & Associates	596 8144

TOBIN BROTHERS PTY LTD (AFDA)

Vemo, da morate tudi Vi veliko garati, se mučiti, dobro in smotrno gospodariti. Kljub temu pa trkamo na Vaša plemenita srca - morda je kdo od tu ali okolice Štepanje vasi celo doma - z gorečo prošnjo: "Pomagajte nam!" Morda se bo le našlo nekaj sredstev tudi za zemljišče naše bodoče nove cerkve, za kar Vam bomo iz srca hvaležni. Obljubljamo Vam, da bomo za Vas in Vaše potrebe molili.

Za Vaše razumevanje se Vam najiskrenejše zahvaljujem in Vas lepo pozdravljam - p. **Gabrijel Recek**, župnik

ALLENBY GARDENS, S.A. - Vse spet lepo pozdravljam in vam posredujem kratko objavo, s katero se predstavlja pošta Slovenije:

"S 1. januarjem 1995 se je staro PTT podjetje Slovenije reorganiziralo v dva samostojna gospodarska subjekta: Pošto Slovenije d.o.o. s sedežem v Mariboru in Telekom Slovenije p.o. s sedežem v Ljubljani.

Z novo vlogo in vsebino se je pokazala potreba po drugačni vizualni podobi. Tako se odslej Pošta Slovenije predstavlja z lastnim znakom in logotipom, izdelal ga je Studio MAK iz Kopra, ki v osnovi izhaja iz naše bogate dediščine in ponazarja stiliziran rog.

Za to priložnost daje Pošta Slovenije v promet redno znamko, posvečeno promociji lastne vizualne podobe. Na znamki, ki izide 27. januarja 1995, je uporabljena različica zaščitnega znaka Pošte Slovenije. Na ovitku prvega dne je upodobljena zgradba poštne uprave, Slomškov trg 10 v Mariboru. - Direktor mag. Alfonz Podgorelec."

Nove slovenske znamke, izdane v januarju in februarju 1995: Znak slovenske pošte - trobenta; znamka v spomin arhitektu Ivanu Vurniku; znamka v spomin pesnici Lily Novi; znamka v spomin prvemu slovenskemu dramatik Antonu Tomažu Linhartu; in pa znamka ljubezni za Valentinovo.

S slovenskimi pozdravi - **Mavra Vodopivec**

POPRAVEK: Pri objavi zahvale Fijanove družine ob smrti drage žene in matere **MARIJE (MERI) FIJAN**, je v prejšnji številki po moji pomoti izpadla zahvala vsem, ki so darovali cvetje ali dali namesto cvetja za Dom počitka m. Romane. Zdenko Fijan s sinovoma se zahvaljuje vsem za ta dokaz ljubezni do pokojne. - Urednik

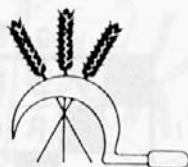
PROŠNJA. - **KATARINA PERSIČ**, slovensko dekle iz Geelonga, Vic., katere slika in opis sta v Galeriji mladih te številke na strani 124, išče stanovanje v Sydneyu za tri mesece. Z veseljem bi jo sprejeli pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, a bi bilo

Misli, april 1995

THE GRAINARY BAKE HOUSE

Phone 846 7700

Melbournskim rojakom se toplo priporočamo z raznovrstnim domačim pecivom, kruhom in še drugimi dobrotami naše peči.
F. M. P. BRAČKO

1/110 JAMES STREET, TEMPLESTOWE 3106

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta **MURRAY** in **FRANK BERIC**

Eno- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji...

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway

(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD. 4217

Telefon: (075) 398 759

predaleč do ABC, kjer bo zaposlena. Če je kaka slovenska družina s sobico na razpolago v okraju Ultimo ali drugje v bližini sydneyškega ABC centra, jo naprošamo za pomoč v tej zadevi. Sporočite verskemu središču v Merrylandsu, ali pa na uredništvo Misli! - Urednik

"Kaj ti je grozil, preden te je poljubil?"

"Da, mama! Rekel je: Če boš kričala, te ne bom nikoli več poljubil."

+

"S tem poljubom sem ti vse povedal. Si me razumela, dragica?"

"Nisem. Dragec, povej mi, prosim, še enkrat!"

+

"Prisegel si mi, da se bova poleti poročila. In zdaj?"

"Toda, dragica, ali je to splah kakšno poletje?"

OFFICE:
563 8095

MOBILE:
018 107 305

Melbournskim rojakom na uslugo za kleparska in instalacijska dela

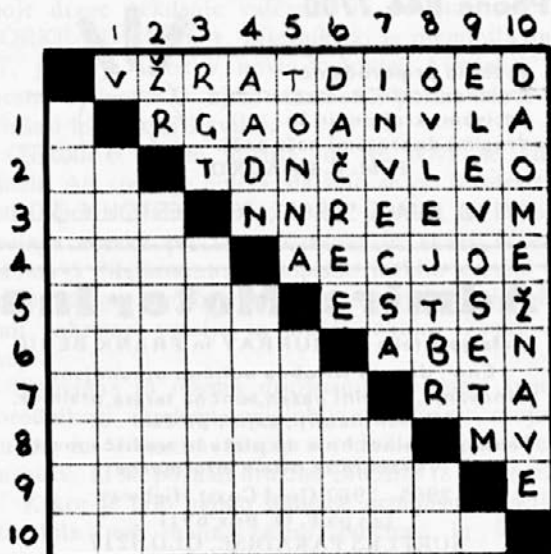
DANNY'S PLUMBING

17 Charles Street
East Bentleigh, 3165

DANNY STIBILJ
LICENCE NO. 33308

BESEDNA UGANKA

/Ivanka Žabkar/

Pod vsako številko iz razmetanih črk naredi besedo in jo vstavi na drugi polovici kvadrata pod isto številko. Če si našel pravilno rešitev, ti bodo črke od 1. do 10. navzdol dale še eno besedo. Katero?

1. triindvajseta črka v abecedi;
2. vrsta žita;
3. kraj s tržnimi pravicami;
4. upanje;
5. znano moško ime;
6. ime slovenskega kraja;
7. spet ime slovenskega kraja;
8. in še enkrat ime slovenskega kraja;
9. še večje kot mesto;
10. umazan je, nima več pozitivnih lastnosti.

Rešitev pošljite do 28. aprila na uredništvo.

Oče sinu: "Jaz nisem svojih staršev pol toliko spraševal kot zdaj sprašuješ ti mene."

Sin: "Ko bi jih, bi mi znal zdaj gotovo pol več odgovoriti, kajne?"

+

Pred diktatorjem si moral paziti na vsako besedo, da ga nisi užalil in bi padel v nemilost.

Bil pa je zelo kratkoviden. Na lovu na divje race je ustrelil mimo. "Ali sem jo zadel?" je vprašal služabnika.

Ta se je znašel in odgovoril: "Blagovolili ste jo pomilostiti."

DO YOU NEED A GOOD PLUMBER? POTREBUJETE KLEPARJA, VODNEGA ALI PLINSKEGA INSTALATERJA?

Rojakom Melbourne in okolice
se priporoča in je na uslugo

JOŽE ŽUGIČ,

5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

REŠITEV križanke prejšnje številke:

Vodoravno - 1. Jaka; 5. snop; 9. merilo; 10. enak; 12. ti; 13. tu; 14. ne; 15. od; 17. ol; 18. avion; 19. se; 20. mizari; 23. takrat; 26. onkraj; 27. akut; 30. snov; 33. zmeraj; 37. butara; 39. arnika; 40. up; 41. obala; 42. em(eritus); 43. P.O.; 44. si; 45. A(ve) M(aria); 46. lb.; 47. Rudi; 50. zgodaj; 53. kolo; 54. Argo.

Navpično - 1. je; 2. ar; 3. kitara; 4. aluvij; 6. ne; enak; 7. on; 8. pa; 9. milina; 11. kosa; 12. Tomo; 14. nota; 16. dete; 21. Z(veza) K(omunistov); 22. arena; 24. kužen; 25. rt; 28. žakelj; 29. obup; 30. st.; 31. orosil; 32. vabi; 33. zalaga; 34. mramor; 35. (IN)RI; 36. jamb; 38. upor; 48. uk; 49. do; 51. dg; 52. ao.

Rešitev so poslali: Jože Grilj, Lidija Čušin, Francka Anžin, Jože Štritof, Ivan Podlesnik, Ivanka Študent. Žreb je tokrat izbral Ivana Podlesnika.

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

+ Kadar bom videl, kako se bo končalo, vam bom povedal, kako se je začelo.

+ V rokah imam oblast - kaj pa v glavi?

+ Živimo v dramatskih časih, a dobre drame nihče ne napiše.

+ V politiki so čudežne otroke zamenjali čudežni starci.

+ Poznam ateista, ki zahteva, da ga častijo kot Boga.

+ Krona je takšno pokrivalo, ki se da sneti samo z glavo.

+ Kam smo padli? Na to vprašanje bom odgovoril, ko bom zlezel ven.

+ Moja vest je čista - kaj pa podzavest?

+ Zgodovina nas uči, da ne smemo verjeti zgodovinarjem.

+ Za nekatere se je lepša prihodnost začela že včeraj.

+ Kako je dobil službo, je službena tajnost.

HOJA ZA KRISTUSOM – Knjižica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Prva izdaja je pošla, druga je pravkar dospela. Cena: 15 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER – Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. – Cena 10 dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kopal. Cena 8 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI je naslov knjige inž. Ivana Žigona, ki je izšla pravkar v Ljubljani. Cena je znižana na 15.– dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR. Baragove molitve je zbral v molitvenik dr.F. Jaklič – Z velikimi črkami za slabe oči. – Cena 10 dolarjev.

LEPOTE SLOVENSКИH CERKVA je monumentalna knjiga z 283 čudovitimi barvnimi posnetki. Avtor fotografij je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Kupi jo, da bo postala tvoj družinski zaklad, ki ga boš s ponosom pokazal obiskovalcem druge narodnosti. Cena 49 dolarjev.

ZA PEST DROBIŽA je najnovejša pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena deset dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prsrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

1995 GROUPS FOR SLOVENIJA

Book now for 3 economical groups
departing from Adelaide - Brisbane - Melbourne or Sydney
on May 27th, June 17th and June 21st.

SLOVENIA TRAVEL / DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1995
Odšli bomo 27. maja in 17. ter 21. junija.

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666